

biuletyn

Akademii Obrony Narodowej

Kwartalnik nr 4(54) 2012
Rok XII ISSN 1642-0128

Noblista w Akademii

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia całej kadrze, żołnierzom, pracownikom i studentom Akademii Obrony Narodowej oraz ich bliskim składam życzenia pogodnych i radosnych chwil, spędzonych w rodzinnej atmosferze. Niech przy wigilijnym stole w Waszych domach zagości atmosfera życzliwości i ciepła.

Jednocześnie życzę wszystkim, aby nadchodzący 2013 rok spełnił najskrytsze marzenia w życiu zawodowym i osobistym.

*Rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej
gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek*

W numerze:

Temat numeru

Akademia stanie się uczelnią w pełni europejską – wywiad z gen. dyw. dr. hab. Bogusławem Packiem	1
Wszechnica Bezpieczeństwa. Noblista w Akademii	4
Wszechnica Obronności. Szef SG WP gościem AON	6
Przeszkolenie wojskowe w AON	7

Ludzie nauki

Swoje osiągnięcia zawdzięczam mojej Alma Mater – Akademii Obrony Narodowej – rozmowa z prof. dr. hab. Michałem Huzarskim	8
---	---

Kronika wydarzeń	12
-------------------------------	----

Studia w Akademii	26
--------------------------------	----

Publicystyka	32
---------------------------	----

Autorem fotografii na okładce jest Zdzisław Rutkowski.

biuletyn
Akademii Obrony Narodowej

Redaktor naczelna: **Ewa Kostka** tel./fax 22 681-40-32, e-mail: biuletyn@aon.edu.pl,
stała współpraca: **ppłk Marek Szewczyk, Magdalena Rochnowska, Jagoda Gawliczek**,
opracowanie graficzne, skład i łamanie: **Dariusz Łysio**, korekta: **Jolanta Puchalska**, fotografie: **Zdzisław Rutkowski**,
Wydawca: **Akademia Obrony Narodowej**.
Naświetlanie i druk: **Wydawnictwo AON**, zam. 974/12, zamknięcie numeru: 27.11.2012 r., nakład: 600 egz.
Adres redakcji: Akademia Obrony Narodowej, 00-910 Warszawa 72, al. gen. A. Chruściela 103, bud. 56.
Wydanie internetowe: www.aon.edu.pl.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów, adiacji oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.
Teksty i fotografie zamieszczane są nieodpłatnie. Publikowane artykuły wyrażają indywidualne poglądy autorów; są sprawdzane przez system antyplagiatowy.

Wywiad z rektorem-komendantem AON
gen. dyw. dr. hab. Bogusławem Packiem

Akademia stanie się uczelnią w pełni europejską

Od czasu objęcia przez Pana obowiązków rektora-komendanta minęło kilka miesięcy. Jakie ma Pan wrażenia z pierwszych kontaktów z uczelnią?

Akademii poznawałem stopniowo przez wiele lat. Mój kontakt z tą uczelnią rozpoczął się w 1997 r., jeszcze jako ASG WP, gdyż po rozpoczęciu służby w Warszawie otrzymałem miejsce internatowe właśnie w Rembertowie, w tzw. „czternaście”. Później tutaj ukończyłem kurs operacyjno-taktyczny. Brałem udział w konfe-

rencjach i sympozjach naukowych, korzystałem z czytelni i biblioteki. Byłem także w ramach umowy-zlecenia wykładowcą w Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego. Kolejny etap to kolokwium habilitacyjne na tym samym wydziale. To w AON zdobyłem ostrogę samodzielnego pracownika naukowego, zostając doktorem habilitowanym nauk wojskowych w specjalności bezpieczeństwo międzynarodowe. Będąc już doradcą ministra, pracowałem w Akademii jako profesor wizytujący na Wydziale

Zarządzania i Dowodzenia, i to tutaj wypromowałem swojego pierwszego doktora.

W ubiegłym roku sekretarz stanu w MON powołał zespół pod moim kierownictwem ds. oceny szkolnictwa wojskowego. Do głowy mi wówczas nie przyszło, że kiedyś stanę na czele jednej z tych uczelni.

Przez wiele miesięcy, kiedy kierowałem tym, można powiedzieć – interdyscyplinarnym zespołem, stałem na stanowisku, że Akademia Obrony Narodowej potrzebna jest i wojsku, i państwu. Dzięki wsparciu autorytetów z różnych środowisk, w tym także z AON, udało mi się w tym zakresie przekonać wiele osób, a jeśli nie przekonać, to zasiać wątpliwości i przekazać im szereg argumentów przemawiających za wyjątkowością Akademii, sensem jej utrzymania i inwestowania w nią. Nigdy bym się nie spodziewał wówczas, że minister obrony narodowej zaproponuje mi kiedyś stanowisko rektora-komendanta tej uczelni. Teraz poznaję Akademię ze szczegółami. A co do pierwszych wrażeń, cóż, czeka mnie tu wiele pracy.

Jak Pan postrzega wyzwania stojące przed Akademią jako uczelnią wojskowo-cywilną?

Tych wyzwań jest wiele. Nie zmieniając ani misji uczelni, ani jej zasadniczych zadań, sądzę, że najważniejszymi wyzwaniami będą: podniesienie jakości poziomu naukowego, stworzenie normalnych warunków dydaktycznych zarówno wykładowcom, jak i studentom oraz – i to będzie najtrudniejsze – postawienie na nogi infrastruktury. Tu zaniedbania sięgają kilkunastu lat.

Trzeba podnieść rangę i prestiż uczelni w Polsce oraz na arenie międzynarodowej. To musi być uczelnia, która kształci dobrze w kierunku obronności i bezpieczeństwa i jest rozpoznawalna pod względem wyjątkowej jakości w tym zakresie w kraju i za granicą. Koniecznie muszą pojawić się studia prowadzone po angielsku, by chcieli tu studiować oficerowie z innych państw. Również – jeżeli chcemy, by cytowali nas naukowcy z innych krajów – nasze wydawnictwa muszą mieć i polską i angielską wersję.

Dużym wyzwaniem będzie aktywizacja studentów.

Powiedział Pan publicznie, że Polski nie bronią tysiące, a miliony. Jak zatem widzi Pan swoje przywództwo w realizacji misji uczelni, którą jest bezpieczeństwo narodowe i obronność?

Powiem tylko o jednym elemencie mojego myślenia w tym zakresie. Na całym świecie jest tak, że państw broni nie tylko wojsko, ale ich całe systemy obronne, których zakres obejmuje bardzo wiele dziedzin. Jeśli chodzi o podsystem militarny

i liczbę wyszkolonych żołnierzy, to dobrze wiemy, jak wielu jest ich potrzebnych na wypadek konfliktu. W tej liczbie są nie tylko ci, którzy służą obecnie, ale i wyszkolona rezerwa. Prawda jest taka, że nasze rezerwy się kurczą. Możemy krytykować przeszłość z różnych względów, lecz w tej kwestii nie było problemu. Profesjonalna armia to świetny wynalazek, ale ma jedną wadę. Nie przewiduje systematycznego budowania i odtwarzania rezerw wojskowych. To bardzo poważny i nierozwiązany problem, który podniosłem w Polsce jako pierwszy. Ale nie wystarczy mówić, trzeba coś robić. Każdy na swoim polu.

Jako rektor Akademii Obrony Narodowej stwarzam moim studentom szansę dodatkowego przeszkolenia nie tylko poprzez udział w kształceniu programowym, ale także poprzez przygotowanie ich do wejścia w szeregi Narodowych Sił Rezerwowych. Oczywiście, trudno wymagać od studentów myślenia obronnego na poziomie państwa, gdyż kierują się głównie potrzebą uzyskania atrakcyjnego zawodu. Część z nich zostanie podoficerami, oficerami rezerwy, inni szeregowymi czy star-

szymi szeregowymi, i będą przydatni w systemie obronnym państwa. Ci natomiast, którzy zdecydują się na służbę w BOR, ABW, Straży Granicznej, policji czy wojsku, posiadając przeszkolenie i stopień wojskowy, nie będą musieli rozpoczynać kariery od początku.

Studenci bardzo chętnie przyjęli tę inicjatywę, o czym świadczy ponad tysiąc chętnych. Nie spodziewaliśmy się aż tak dużego zainteresowania. Uważam więc, że jest to dobry kierunek działania.

Czym jest dla Pana funkcja rektora-komendanta i jakie jest Pańskie marzenie związane z nowo objętym stanowiskiem?

Z natury jestem marzycielem. Całe życie marzę i te marzenia się spełniają. Może nie wszystkie, ale zdecydowana ich większość. Jeśli człowiek w życiu czegoś bardzo pragnie, kocha swoje idee i pomysły, wtedy łatwiej osiągnąć cele. Jestem człowiekiem pasji. Do wszystkiego, co czyniłem – czy to w Żandarmerii, Sztapie Generalnym WP, Czadzie, gdzie byłem zastępcą dowódcy operacji Unii Europejskiej, jako doradca

ministra, czy też obecnie w AON – zawsze podchodziłem z pasją.

Akademia jest szczególnie miejscem dla marzycieli i pasjonatów, profesorów, doktorów i studentów. Myślę, że moje plany odnośnie do uczelni wprowadzimy w życie wspólnie. Przede wszystkim chciałbym, aby Akademia stała się uczelnią renomowaną – chociażby taką jak WAT – oferując naszym studentom dyplom, którego będą im zażądali studenci innych szkół wyższych. Można to osiągnąć poprzez wysoki poziom i dobre warunki nauczania, czy chociażby kontakty zagraniczne. Nasz absolwent musi być profesjonalistą, a my musimy mu w tym pomóc, m.in. poprzez dodatkowe kształcenie, kursy, naukę języków obcych. Po kilku latach nasi absolwenci będą atrakcyjni na rynku pracy. To wymaga solidnej pracy przez wiele lat.

Co Pan zamierza zrobić dla studentów?

Z myślą o przyszłych studentach planuję uruchomienie nowych kierunków na poziomie magisterskim i licencjackim. Chciałbym również, aby wydziały zdobyły dodatkowe uprawnienia do doktoryzowania w kilku dziedzinach. Akademia stanie się uczelnią w pełni europejską. Spotykam się z attaché i ambasadorami innych państw, komendantami uczelni, szefami sztabów generalnych, którzy chcą prowadzić zajęcia ze studentami. Chęć dzielenia się swoją wiedzą wyrażają również nasi mi-

nistrowie. Wykładowcami AON są ministrowie i najbardziej znani polscy generałowie, na czele z szefem Sztabu Generalnego WP.

Powinniśmy pretendować do miana uniwersytetu, i nie mówię tu o zmianie nazwy, ale o poziomie funkcjonowania. Poprzeczkę zawsze należy sobie stawiać wysoko. Nie wolno też zapominać, że obecna pozycja Akademii jest zasługą wielu poprzedników – rektorów, dziekanów, profesury. Szacunek i pokłon należy się przede wszystkim generałowi Tadeuszowi Jemiole, który przez dziesięć lat kierował uczelnią.

Sądzi Pan, że dzisiejsza AON cieszy się dużą popularnością w Polsce?

W bieżącym roku akademickim AON szczyci się rekordową liczbą studentów, co świadczy o dużym zainteresowaniu naszą ofertą edukacyjną. Naszym zamiarem nie jest jednak stawianie na ilość, ale na jakość. Chcę, aby studenci nie tylko intensywnie studiowali, ale i wymagali dużo: ode mnie, profesorów i adiunktów uczelni. Wszyscy oni mają przecież ogromny potencjał, dlatego wiele od nich oczekuję.

Odnosząc się do kadry naukowo-dydaktycznej, chciałbym zmienić status profesorów. Uważam, iż nie mogą być nadal „wyrobnikami dydaktycznymi” przekraczającymi pensum zajęć dwu, albo i trzykrotnie. Razem z prorektorami i dziekanami pracujemy już nad zmianą tej sytuacji i myślę, że wszystko zmierza ku lepszemu.

Profesor musi być liderem, od którego się uczą doktorzy i magistrowie, tworzyć projekty badawcze, nadawać ton postępowi naukowemu. Chcę, aby młodzi adiunkci mieli szersze pole do działania. Są to ludzie dobrze przygotowani, znający języki, dlatego – wychodząc im naprzeciw – stworzę płaszczyznę niezbędną do ich rozwoju i pracy.

Wszechnica Bezpieczeństwa i Wszechnica Obronności to Pańskie pomysły na podniesienie prestiżu AON czy znaczący wkład w dydaktyczną ofertę uczelni?

Muszę powiedzieć, że nigdy w moim życiu – gdy pracowałem w Uniwersytecie Gdańskim, Pomezjańskim Kolegium Teologicznym, Akademii Marynarki Wojennej czy Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Piotrkowie Trybunalskim – nie zdarzyło się, aby na wykład przyszło trzy razy więcej osób niż było miejsc na sali. A taka sytuacja miała miejsce w Akademii Obrony Narodowej 7 listopada 2012 r. podczas wykładu przeprowadzonego przez prezydenta RP Lecha Wałęsę. Podobnie jest na innych wykładach kolejnych wybitnych osobistości, które znajdują w AON miejsce, by dzielić się swoją wiedzą, opiniami, przekonaniem. To prestiż dla AON i wiedza przekazywana studentom przez ludzi, którzy mają najwięcej do powiedzenia w sferze obronności i bezpieczeństwa. Życzę każdemu naszemu profesorowi podobnej frekwencji na wykładzie.

A co nowego zapowiada Pan na nowy rok 2013?

Przede wszystkim wielkie remonty, trochę zmian organizacyjnych, normalność w dydaktyce, wiercenie dziury w brzuchach ludzi nauki i wiele zmian oznaczających dużo bardziej przyjazną uczelnię dla studentów. A poza tym... motywowanie i zarażanie moją pasją możliwie największej liczby ludzi. Ludzi, którzy chcą się włączyć do wyłożonej pracy.

Akademia Obrony Narodowej i wszystko, co jej dotyczy, są moją wielką miłością i prawdziwą pasją. Nie wolno mi więc w czasie mojej kadencji zmarnować ani jednego dnia, ani jednej godziny.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Wszechnica Noblista

7 listopada 2012 r. w Klubie AON odbyło się uroczyste otwarcie Wszechnicy Bezpieczeństwa Akademii Obrony Narodowej – projektu, który powstał z inicjatywy rektora-komendanta AON gen. dyw. dr. hab. Bogusława Packa. W uroczystości wziął udział minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak.

Wydarzenie rozpoczęli rektor-komendant AON oraz minister obrony narodowej, którzy powitali zgromadzonych gości, po czym nastąpił moment uroczystego otwarcia Wszechnicy Bezpieczeństwa AON – przecięcie symbolicznej wstęgi przez prezydenta, ministra i rektora.

W dalszej części spotkania publiczność wysłuchała wykładu pierwszego gościa Wszechnicy – prezydenta Lecha Wałęsy, na temat budowania podstaw bezpieczeństwa III RP.

Bezpieczeństwa w Akademii

Prelegent przyznał, iż długo czekał na pomysł zorganizowania tego typu spotkań. Jak podkreślał, nasze pokolenie żyje w momencie przemian – z epoki granic, konfliktów i wojen wchodzimy w epokę intelektu, informacji i globalizacji – dlatego tak ważna jest głęboka dyskusja na forum.

Prezydent w swoim wystąpieniu podkreślił, iż żadne pokolenie przed nami nie miało takiej szansy jak nasze – na pokój, rozwój i dobrobyt. Jego zdaniem, utrzymanie takiego stanu wymaga jednak programów i innych struktur. Prelegent wyraził nadzieję, iż jest ostatnim rewolucjonistą, jednak przyznał, iż cały czas poszukuje odpowiedzi na trzy pytania.

Pierwszą wątpliwość budzą w nim podstawy, na których chcemy budować państwo – Europę. Wymienił tutaj koncepcje wyniesione ze spotkań, które odbył na wszystkich kontynentach. Jedna z nich oparta jest na wszelkiego typu wolnościach, druga zaś polega na wyprowadzeniu rozwiązań z powszechnie uzgodnionych i zaakceptowanych wartości. Drugie pytanie dotyczy systemu ekonomicznego, na którym chcemy się oprzeć. Jego zdaniem, obecny system ekonomiczny jest nietrwały i nie wytrzyma tego stulecia. Trzecią niejasność stanowi pytanie: jak ma wyglądać nasza demokracja? Prezydent stwierdził, iż demokracja końca XX wieku dawała nam wszystkim prawa, natomiast w obecnej do praw musimy dopisać obowiązki. Pomoże to nam w dokonywaniu mądrzejszych i lepszych wyborów. Prelegent dodał, iż system hamujący rozwój odesłaliśmy do historii, a teraz przyszło nam żyć w czasach, w których zaistniała szansa na odnalezienie odpowiedzi na te pytania.

Przytaczając twierdzenie, iż globalizacja jest niemożliwa, prezydent przypomniał o takich wydarzeniach, jak wybór Polaka na papieża, udział naszego narodu w spotkaniach z Ojcem Świętym oraz obalenie komunizmu. Zbudowanie państwa – Europy, jego zdaniem, można osiągnąć poprzez dyskusję. Dodał, iż w dobie obecnej technologii nie istnieje pytanie, czy należy powiększać strukturę, tylko – w jaki sposób tego dokonać.

Odwołując się do tematu wojskowości, przypomniał o tym, iż był orędownikiem wstąpienia Polski do NATO oraz próbował powiększać struktury. Siły zorganizowane w dobie tak niebezpiecznej technologii – jego zdaniem – są potrzebne do obrony. Prezydent wyraził chęć uczestnictwa w budowaniu mądrej Europy – pokojowej i bezpiecznej. Wierzy w stworzenie w przyszłości stanów zjednoczonych Europy, które po sfederowaniu ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki staną się poważnym partnerem do rozmów z Chinami.

W drugiej części spotkania prelegent odpowiadał na pytania panelistów, reprezentujących Wydział Bezpieczeństwa Narodowego: prof. dr. hab. Jacka Pawłowskiego, słuchacza Podyplomowego Studium Polityki Obronnej płk. Mieczysława Malca i przedstawiciela studentów Piotra Kłosa, a także zaproszonych gości i kadry Akademii Obrony Narodowej. Pytania dotyczyły m.in. strategicznych decyzji podejmowanych w przeszłości przez prezydenta oraz zakładanych przez niego wówczas scenariuszy; re-

cepty na jedność narodową, uleczenie kryzysu wartości, demokracji i społeczeństwa obywatelskiego; profesjonalizacji i charakteru Sił Zbrojnych RP; przyszłości Polski; czy też jego kandydata na laureata Pokojowej Nagrody Nobla.

Na zakończenie uroczystości rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek wręczył prezydentowi Lechowi Wałęsie ryngraf z tytułem nadanym zacnemu gościowi przez Kapitułę Rektorów, Dziekanów i Komendantów Centrów Szkolenia Akademii Obrony Narodowej – Człowieka Wielkiej Wiedzy, Honoru i Wspaniałego Serca.

Wszechnica Bezpieczeństwa Akademii Obrony Narodowej to forum myśli i poglądów na temat bezpieczeństwa Polski, Europy i świata, formułowanych przez osoby, które w przeszłości w istotny sposób uczestniczyły w tworzeniu lub obecnie kształtują podstawy światowego bezpieczeństwa. W ramach cyklu spotkań w Akademii pojawiają się znane i cenione osobistości.

Ewa Kostka

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Wszechnica Obronności

Szef SG WP gościem AON

27 listopada 2012 r. w obecności sekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Czesława Mroczyka, podsekretarza stanu w MON Beaty Oczkiewicz oraz szefa Sztabu Generalnego WP generała Mieczysława Cieniucha zainaugurowała działalność Wszechnica Obronności Akademii Obrony Narodowej.

Po uroczystym powitaniu słuchaczy przez rektora-komendanta Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr. hab. Bogusława Packa, głos zabrał sekretarz stanu w MON Czesław Mroczek. – *Intencją Wszechnicy Obronności i otwartej trzy tygodnie wcześniej Wszechnicy Bezpieczeństwa jest to, aby pojawiały się w nich znaczące postaci z międzynarodowego środowiska bezpieczeństwa i obronności* – powiedział wiceminister. – *Obie te instytucje są wykorzystaniem potencjału Akademii.*

Następnie wykład inauguracyjny na temat: *Możliwości i uwarunkowania użycia sił zbrojnych w środowisku międzynarodowym* wygłosił szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Generał Mieczysław Cieniuch mówił m.in. o zobowiązaniach sojuszników Polski, udziale Sił Zbrojnych RP w misjach poza granicami kraju i procesach przygotowania Polskich Kontyngentów Wojskowych, wyzwaniach i zagro-

żeniach dla bezpieczeństwa, operacjach pokojowych ONZ oraz strategiach udziału SZ RP w operacjach międzynarodowych. Wykład cieszył się dużym zainteresowaniem wśród słuchaczy, o czym świadczyła pełna sala i szereg pytań do prelegenta.

Szef Sztabu Generalnego WP z rąk komendanta-rektora AON odebrał ryngraf z dedykacją: „Człowiekowi wielkiej wiedzy, honoru i wspaniałego serca”, stając się w ten sposób drugą, po prezydencie Lechu Wałęsie, osobą uhonorowaną tym wyróżnieniem.

W drugiej części Wszechnicy temat *Automatyzacja i robotyzacja pola walki wyzwaniem XXI wieku* zaprezentował dyrektor Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów dr inż. Jan Jabłkowski. Wykładowi towarzyszyła prezentacja robotów pola walki. Praktyczny pokaz sprzętu najnowszej generacji był doskonałym uzupełnieniem teoretycznej bazy, wzbudzając

niekłamane zainteresowanie kadry naukowo-dydaktycznej, studentów i gości.

Ideą powołania Wszechnicy Obronności Akademii Obrony Narodowej jest zaangażowanie wybitnych dowódców, strategów i ludzi, którzy brali lub biorą udział w przygotowaniach do działań obronnych państw i organizacji międzynarodowych do zaprezentowania swojego dorobku intelektualnego i praktycznego doświadczenia. Uczelnia zaprasza do grona wykładowców m.in. dowódców operacji, szefów sztabów generalnych, dowódców rodzajów sił zbrojnych, korpusów, dywizji, skrzydeł i flotyll, którzy posiadają największe doświadczenie wojskowe.

Magdalena Rochnowska
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Przeszkolenie wojskowe w AON

Nowością dla studentów Akademii Obrony Narodowej będzie możliwość uzyskania stopnia podoficerskiego w ramach przeszkolenia wojskowego.

Szkolenie przeznaczone jest dla studentów pierwszego roku studiów I i II stopnia, którzy w trakcie studiów zamierzają zdobyć wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne użyteczne do służby i pracy w formacjach militarnych i paramilitarnych. Dodatkowym atutem szkolenia będzie oddziaływanie wychowawcze promujące patriotyczne postawy, związane z obronnością państwa, oraz stworzenie studentom możliwości atrakcyjnego i związanego z wojskiem spędzenia czasu wolnego: udział

w obozach, podróżach studyjnych i szkoleniach poligonowych.

I etap szkolenia (24.11.2012–30.05.2013) odbędzie się w AON w formie zajęć teoretycznych, realizowanych w oparciu o platformę do kształcenia na odległość (ADL), oraz praktycznych w ramach Jednostki Strzeleckiej 1313 AON, Studenckiej Akademii Polowej, a także jednostek i instytucji wojskowych zaangażowanych w projekt. II etap (1.07.–17.09.2013), czyli szkolenie podstawowe, które zostanie

przeprowadzone w szkole podoficerskiej, rozpoczną studenci zakwalifikowani na podstawie wyników z egzaminu. III etap (1.10.2013–30.06.2014) będą stanowiły kolejne zajęcia teoretyczne w AON, natomiast IV etap (1.07.–28.08.2014) – szkolenie specjalistyczne w ośrodkach szkolenia MON.

Najlepsi uczestnicy przeszkolenia będą mieli możliwość uzyskania stopnia podoficerskiego w Narodowych Siłach Rezerwowych.

O tym jak Jednostka Strzelecka 1313 AON zaangażuje się w przeszkolenie wojskowe mówi drużynowy Związku Strzeleckiego – dowódca jednostki Tomasz Śliwiński.

– Jednostka Strzelecka 1313 AON, z racji że należy do Związku Strzeleckiego „Strzelec” OSW, jest formacją mundurową. Dzięki temu kandydaci do NSR będą mogli poznać oblicze wojska już na etapie przygotowania do służby. Strzelcy zaangażują się w prowadzenie zajęć przygotowawczych, czyli tzw. szkolenia unitarnego, dla wszystkich studentów zainteresowanych tą formacją. Będą mieli okazję przekazać swoją wiedzę oraz podzielić się doświadczeniami i umiejętnościami. Większość zajęć prowadzonych będzie w praktyce, m.in.: podstawy taktyki wojskowej, medycyny pola walki, musztry, topografii i terenoznawstwa czy survivalu militarnego.

Ważnym etapem szkolenia jest oczywiście rozwój fizyczny kandydatów. Z naszej strony zapewniamy przede wszystkim możliwość pocucia drygu wojskowego, zmierzania się ze swoimi słabościami oraz przekonania się na czym polega służba w mundurze. Kierując się strzelecką dewizą marsz. J. Piłsudskiego: „każdy może do nas dołączyć, jednak nie każdy może z nami pozostać”. Tym samym wymagamy od

wszystkich kandydatów dużego zaangażowania w działalność jednostki i poświęcenia swojego wolnego czasu na rozwijanie umiejętności i zdobywanie doświadczenia pod okiem Strzelców.

Pomysł zorganizowania w AON programu, który umożliwi studentom cywilnym udział w przeszkoleniu do NSR jest trafny, ponieważ wojskowy charakter jaki posiada nasza uczelnia, zmusza do rozwoju umiejętności studentów w tym właśnie kierunku. Być może kiedyś będzie można ocenić, czy przeszkolona młodzież będzie w stanie, w obliczu zagrożenia naszej ojczyzny, z pełnym poświęceniem walczyć w jej obronie. Obyśmy takich czasów nie doczekali.

O tym co może zaoferować Studencka Akademia Polowa uczestnikom przeszkolenia wojskowego mówi mgr Łukasz Barański – były przewodniczący, a obecny zastępca opiekuna SAP.

– Od początku istnienia Studencka Akademia Polowa wspiera studentów AON w ich indywidualnym rozwoju, umożliwiając im zdobycie specjalistycznej wiedzy i umiejętności praktycznych, które będą mogli wykorzystać w przyszłej pracy zawodowej w sektorach związanych z szeroko pojętym bezpieczeństwem i obronnością. Nieustannie rozwijamy się, a katalog naszych działań ciągle się poszerza, wychodząc naprzeciw aktualnym potrzebom i oczekiwaniom studentów. Dlatego jesteśmy przekonani, że z nowymi wyzwaniami związanymi z naszym udziałem w projekcie przygotowania studentów do służby w NSR poradzimy sobie wzorowo. Realizowane przez nas przedsięwzięcia zarówno o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym (ćwiczenia, rajdy i zajęcia terenowe, podróże studyjne, uczestnictwo w ćwiczeniach wojskowych np. „Pierścień” czy „Świder”, czy kursy i szkolenia specjalistyczne) wpisują się w specyfikę uruchomionego projektu. Wierzymy, że przy wsparciu władz uczelni, jesteśmy w stanie bardzo dobrze przygotować studentów do kolejnych etapów szkolenia na drodze do NSR.

Rozmawiała Ewa Kostka

Fot. Z. Rutkowski

Rozmowa z prof. dr. hab. Michałem Huzarskim
– kierownikiem Zakładu Polemologii
Katedry Działań Połączonych Wydziału Zarządzania i Dowodzenia

Swoje osiągnięcia zawdzięczam mojej Alma Mater – Akademii Obrony Narodowej

Panie Profesorze, minęły niespełna trzy lata od naszej rozmowy (wywiad został opublikowany w nr. 1(43) 2010), która odbyła się w związku z wyróżnieniem Pana przez ministra obrony narodowej za całokształt dorobku. 15 sierpnia 2012 r. wpisano Pana za usługi i osiągnięcia do „Księgi Honorowej Wojska Polskiego”. Czym jest dla Pana ta nagroda?

15 czerwca 2012 r. ukończyłem 70 lat. Wcześniej, 26 września 2011 r., obchodziłem jubileusz 50-lecia nieprzerwanej pracy zawodowej. Studia w Akademii Sztabu Generalnego WP rozpocząłem 3 grudnia 1968 r. w drodze wyróżnienia, zaś pracę na stanowisku wykładowcy w ASG WP rozpocząłem 11 listopada 1974 r. Zbliży się zatem 38 lat pracy w ASG WP i AON. Trudno powiedzieć czym jest obecnie nauczyciel zatrudniony w AON, który legitymuje się dłuższym stażem pracy.

Z okazji 70. rocznicy moich urodzin 14 czerwca 2012 r. w Wydziale Zarządzania i Dowodzenia została zorganizowana konferencja naukowa poświęcona mojej osobie, na temat *Od sztuki wojennej do polemologii* (wydano książkę pod tym tytułem). Tę formę jubileuszowego wyróżnienia nauczyciela zastosowano po raz pierwszy w historii ASG WP i AON. Jestem niezmiernie wdzięczny dziekanowi WZiD płk. prof. dr. hab. inż. Jarosławowi Wołejko i kierownikowi Katedry Działań Połączonych płk. dr. hab. Andrzejowi Polakowi za dostrzeżenie i szczególne uhonorowanie mojej wieloletniej działalności naukowo-dydaktycznej w naszej Alma Mater.

Wysoko cenię sobie wcześniejsze wyróżnienie w postaci Nagrody Ministra

Obrony Narodowej za całokształt działalności, przyznanej mi w 2009 r. na wniosek Rady WZiD i Senatu AON. Pewnym podsumowaniem moich dokonań i jednocześnie najwyższym wyróżnieniem za wypełnianie obowiązków nauczyciela akademickiego (wojskowego i cywilnego) był akt wpisania mojego nazwiska do Księgi Honorowej Wojska Polskiego 15 sierpnia 2012 r. Odczuwałem dużą satysfakcję, odbierając dyplom potwierdzający ten wpis z rąk ministra obrony narodowej. Uznałem, że jest to także wyróżnienie Akademii Obrony Narodowej, z którą od wielu lat się identyfikuję.

Po raz kolejny zostały docenione Pana wieloletnia staranność i zaangażowanie w uprawianiu zawodu dydaktyka oraz naukowca. Czy spodziewał się Pan tytułu wyróżnień?

Wypełniając z naturalną starannością obowiązki nauczyciela akademickiego w ASG WP i AON, nie zastanawiałem się nad możliwością otrzymania jubileuszowych wyróżnień. Utwierdziły mnie one jednak w przekonaniu, że oceniane dokonania wniosły stosowne wartości do wizerunku środowiska akademickiego uczelni i Wojska Polskiego. To, że moja działalność została tak wysoko oceniona, sprawiło mi wiele radości i zadowolenia. **Jestem wdzięczny wszystkim tym osobom, które przyczyniły się do uhonorowania mnie w ten szczególny i podniosły sposób.**

Które z Pańskich dokonań złożyły się na wpis do Księgi Honorowej WP?

Przypuszczam, że jednym z wielu powodów tego wyróżnienia był mój udział

w kształceniu i podwyższaniu kwalifikacji kadr, w tym promocji doktorów. Wśród nich są m.in. osoby na stanowiskach dziekana, prodziekana, dyrektora departamentu MON w stopniu generała dywizji, zastępcy komendanta WSO, dyrektora instytutu. Brałem udział, w różnym charakterze, w przewodach habilitacyjnych i profesorskich. Wypromowani doktorzy podwyższali swe kwalifikacje, osiągając

w pięciu przypadkach stopnie doktorów habilitowanych, w tym jeden tytuł profesora. Miałem istotny wpływ na rozwój służbowy generała (taka jest jego ocena), który obecnie jest zastępcą dowódcy Transformacji NATO w Norfolk, a obecny pierwszy zastępca szefa Sztabu Generalnego WP pisał pod moim kierownictwem pracę dyplomową. Wypromowałem też wielu magistrów-oficerów, w tym z 25. BKPow, której jestem honorowym żołnierzem. Podobnego honorowego zaszczytu dostąpiłem w 11. DKPanc i 17. BZ.

W kręgu Pana zainteresowań znalazła się taktyka wojsk lądowych, sztuka wojenna, historia sztuki wojennej, a od 2009 r. polemologia. Czy mógłby Pan przybliżyć Czytelnikom termin tej specjalności?

Polemologia (specjalność Rady WZiD od 26 czerwca 2012 r.) jest nauką zajmującą się badaniem wojen i konfliktów zbrojnych w ujęciu interdyscyplinarnym. Bada ich przyczyny, źródła, naturę, uwarunkowania, periodiczność, intensywność, związki przyczynowo-skutkowe, typologię, a także lokalizuje je w czasie i przestrzeni.

Polemologia bada konflikty zbrojne i wojny przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.

Polemologię wyróżniają następujące obszary zainteresowań poznawczych: badanie wielokryterialne wojen i konfliktów zbrojnych przeszłości (analizy porównawcze, statystyczne, strukturalne i inne), teraźniejszości (identyfikacja problemu) i przyszłości (prognozowanie); określanie natury wojen i konfliktów zbrojnych (fenomen zjawiska, powody agresywnych zachowań), czynników powodujących ich periodiczność nazywanych „rytmami wojowniczości”; określanie wskaźników ich intensywności, pomiar i porównanie czasu ich trwania; a także dokonywanie podziału typologicznego. Polemologia stara się odpowiedzieć na pytanie: **Dlaczego społeczeństwa w określonym momencie swych dziejów podejmują działania wojenne?**

Jakie zamierzenia badawcze są podejmowane w celu identyfikacji i wzbogacania teorii polemologii?

Wśród wielu zamierzeń o charakterze naukowo-badawczym, jak i publicystycznym, jako aktualne i w pewnym sensie podsumowujące okres ponadtrzyletnich

Płk w st. spocz. prof. dr hab. Michał Huzarski jest kierownikiem Zakładu Polemologii w Katedrze Działów Połączonych Wydziału Zarządzania i Dowodzenia. Absolwent Oficerskiej Szkoły Wojsk Zmechanizowanych (1964), Akademii Sztabu Generalnego WP (1971).

Służbę wojskową pełnił na różnych stanowiskach dowódczych i sztabowych. Od 1974 r. związany z Akademią Sztabu Generalnego WP, a następnie AON, gdzie pełnił kolejno obowiązki: wykładowcy, adiunkta, docenta. W latach 1996–2002 był kierownikiem Katedry Taktyki Ogólnej w Wydziale Wojsk Lądowych. W 1986 r. uzyskał stopień doktora nauk wojskowych w zakresie taktyki, zaś w 1993 r. doktora habilitowanego nauk wojskowych w dyscyplinie sztuka wojenna, w specjalności taktyka.

Od 1994 r. był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego uczelni, a po uzyskaniu tytułu profesora nauk wojskowych w 2000 r., powierzono mu obowiązki profesora zwyczajnego w Wydziale Wojsk Lądowych. Swoje zainteresowania skupiał na sztuce wojennej, w tym zwłaszcza na taktyce, po czym rozszerzył je na bezpieczeństwo militarne, bezpieczeństwo państwa i ostatnio na polemologię. W ramach współpracy naukowej przeprowadził ok. 30 wykładów w instytucjach centralnych MON, Akademii Wojennej w Brnie, Instytucie Techniki Pancernej i Samochodowej oraz Instytucie Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2009–2011 był pracownikiem Katedry Bezpieczeństwa i Edukacji Obywatelskiej na Uniwersytecie im. KEN w Krakowie. Sprawował kierownictwo naukowe w kilku konferencjach o zasięgu krajowym i zagranicznym, których problematyka dotyczyła kwestii mieszczących się w wymienionych obszarach zainteresowania. Uczestniczył w promocji kadr. Prowadził zajęcia na trzech poziomach studiów w AON. Wypromował 13 doktorów. W swym dorobku naukowym posiada ponad 100 publikowanych pozycji, w tym dwie monografie. Za całokształt działalności naukowo-dydaktycznej odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

badani, było zorganizowanie II seminarium na temat: *Wojna i pokój przedmiotem badań polemologiczno-irenologicznych*. Było ono kontynuacją wynikającą z rezultatów I seminarium na temat *Tożsamość metodologiczna polemologii*. Wskazane jest w tym miejscu przypomnienie, iż Zakład Polemologii, umiejscowiony w Katedrze Działań Połączonych Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, rozpoczął funkcjonowanie pod moim kierownictwem w maju 2009 r. Działalność naukowo-dydaktyczną i organizacyjną prowadzono z zamiarem identyfikacji przedmiotu badań (poznania), którym są wojny i konflikty zbrojne, w kontekście (z zamiarem) podejmowania wysiłków na rzecz pokoju.

Mimo prowadzonych, w różnych środowiskach naukowych, wyjaśnień istoty polemologii, nadal nie jest to wiedza wystarczająco znana, dlatego też przy różnych okazjach uznano, za zasadne przywoływanie podstaw tej wiedzy. Wywodzi się ona od greckich słów: *polemos*, oznaczającego *wojnę* i *logos*, oznaczającego *mierzyć* (lub rozum).

Wskazane jest też przypomnienie, iż literatura przedmiotu i specjaliści (badacze) zajmujący się polemologią i dyscyplinami pokrewnymi wskazują na twórcę terminu *polemologia*, którym był francuski uczoney Gaston Bouthoul (1896–1980) – dyrektor pierwszego w świecie instytutu polemologicznego (L'Institut Français de Polemologie), utworzonego w Paryżu w 1945 r. Swe poglądy wyłożył w dziele *Traite de polemologie. Sociologie des guerres*, Paryż 1970 (*Traktat o polemologii. Sociologia wojny*). Dyrektywą badawczą wypracowaną przez jej autora jest teza: *Od poznania wojny do poznania pokoju*, lub w innym ujęciu: *Jeśli chcesz pokoju, poznaj wojnę*. Od tego czasu pojawiło się wielu autorów (w Europie i Stanach Zjednoczonych) zajmujących się równolegle polemologią i irenologią (nauką o pokoju) lub naukami pokrewnymi. O istocie wiedzy polemologicznej i możliwościach jej wykorzystania na rzecz pokoju informowałem różne środowiska naukowe, wygłaszając komunikaty i referaty konferencyjne, w tym m.in. w Polskiej Akademii Nauk (Pałac Staszica) i na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie.

Jak Pan myśli, skąd wzięło się tak szerokie zainteresowanie tą tematyką?

Doświadczenia historyczne z minionych wojen i konfliktów zbrojnych ukazują nam przykrą rzeczywistość, gdyż mimo

czynionych analiz i wieloaspektowych ocen, nadal nie potrafimy wyeliminować zbrojnej przemocy w rozwiązywaniu sytuacji konfliktowych o różnym podłożu, przyczynach i zasięgu. Ten negatywny fenomen stał się nieodłącznym elementem funkcjonowania ludzkości na przestrzeni dziejów. Przy ogólnym potępieniu stosowania przemocy zbrojnej i dynamicznych wysiłkach społeczności międzynarodowej na rzecz pokojowego współistnienia nadal pojawiają się wojny i konflikty zbrojne.

Jako przyczynę zwiększonego zainteresowania **polemologią** wskazać można też potrzebę zintegrowania wysiłków w celu poznania istoty współczesnych wojen i konfliktów zbrojnych, będących podstawą do projektowania skutecznych sposobów przeciwdziałania zagrożeniom wojennym oraz wysiłków na rzecz utrzymania pokoju.

Wprawdzie od kilkunastu lat w Europie nie dostrzegamy zagrożeń o charakterze wojennym, a groźba wybuchu wojny w ujęciu klasycznym oceniana jest jako mało prawdopodobna, to jednak jest ona nadal badana jako zjawisko pojawiające się cyklicznie, w różnych jego odmianach. Warto też podkreślić, że w obecnych uwarunkowaniach problem natury wojen i konfliktów zbrojnych jest nadal przedmiotem zainteresowania naukowców i specjalistów zajmujących się zarówno obronnością, jak i bezpieczeństwem. Nadal wiele problemów nie jest przekonująco rozwiązanych. Ciągłe nie potrafimy w pełni wyjaśnić istoty i natury zjawiska wojen na przestrzeni dziejów i dlatego nadal one nam zagrażają. Bez tej wiedzy nie można skutecznie zapewnić utrzymania stanu pokojowego. Aby dążyć do rozwiązania wskazanych problemów i wystarczająco poznać zjawisko wojny, można, oprócz zastosowania innych instrumentów poznawczych, wykorzystać także podejście polemologiczne. Wracając jednak do istoty pytania, to nie mogę w pełni potwierdzić szerokiego zainteresowania tą problematyką. Chociaż obecnie popularne staje się podejście interdyscyplinarne w procesach poznania (w różnych dyscyplinach), to w odniesieniu do zasadności uprawiania polemologii pojawiają się także głosy sceptyczne. Nie są one jednak poparte przekonującymi argumentami. Często bywa tak, że przekonanie co do słuszności wybranego przedmiotu oraz celów badań – poznawczych i użytkarnych, rodzi się wraz z głębią poznania istoty tej wiedzy. Może dotyczy to także polemologii?

Wróćmy jeszcze do działalności naukowej i promocji kadr. Co mógłby Pan powiedzieć na ten temat?

W minionych latach działalność naukowa i promocja kadr znacząco się zmieniły. Wzrost możliwości zastosowania instrumentów badawczych i doskonalenie warsztatu metodologicznego przyczyniły się do podwyższenia poziomu zarówno prac naukowo-badawczych, jak i promocyjnych. Mam tu na uwadze szerokie wykorzystywanie technik informatycznych i empirycznych metod badawczych tam gdzie powinny być one zastosowane. Istnieje jednak wiele okoliczności, które mają negatywny wpływ na poziom tej działalności. Zaliczam do nich brak klarownych celów nadrzędnych w naukach o obronności i stosownie do nich spójnych zadań naukowych oraz wynikających z nich tematów. Uzyskane w tym ujęciu rezultaty badań powinny tworzyć skorelowaną całość. Ponadto, mimo wysiłków, od wielu lat nie można uprościć procedur administracyjnych w finalizacji zadań naukowych. Wymagania biurokratyczne pochłaniają zbyt wiele czasu. Pozytywnym zjawiskiem jest angażowanie do prac badawczych asystentów i doktorantów. Natomiast znaczącą przyczyną zaniżania poziomu prac i terminowości ich realizacji jest przeciążenie nauczycieli zadaniami dydaktycznymi, przy częstych zmianach programowych. Ważna jest też spójność badań z możliwością wykorzystywania ich rezultatów we wzbogacaniu teorii uprawianej specjalności w powiązaniu z realizacją zamierzeń dydaktycznych (wykorzystywanie tych rezultatów).

A jak, Pana zdaniem, należałoby udoskonalić proces habilitacji i doktoryzacji?

W przewodach habilitacyjnych mamy przed sobą czas wdrażania nowych procedur wraz z wypełnianiem obowiązków promotora pomocniczego. Wprawdzie akcentuje się konieczność samodzielnej pracy habilitanta nad dorobkiem, to jednak nie można odmawiać takiej osobie konsultacji i doradztwa naukowego prowadzonego przez doświadczonych, samodzielnych pracowników nauki, zwłaszcza profesorów tytularnych. Oczywiście w takich sytuacjach powinna być stosowana zasada samodzielności interpretacyjnej habilitanta i jego odpowiedzialności za generowane rozwiązania twórcze. Osoby dążące do

podwyższania kwalifikacji powinny otrzymywać wsparcie środowiska, w którym funkcjonują. Dzielenie się posiadaną wiedzą powinno być uznawane naturalne zachowanie „mistrza” w odniesieniu do adeptów podwyższających swe kwalifikacje. Takie podejście powinno być źródłem satysfakcji osób środowiska twórczo-innowacyjnego. Jest to zgodne z „dobrymi obyczajami w nauce”, pod którymi podpisało się kilkudziesięciu wybitnych polskich profesorów. Natomiast praca z zamiarem promocji własnego wizerunku, przy braku empatii w odniesieniu do kandydatów na samodzielnych pracowników nauki, może czasami wzbudzać „podziw”, ale nie jest zaliczana do postaw szlachetnych.

W promocji kadr, zwłaszcza na poziomie doktryzacji, poczyniono znaczące postępy, głównie dzięki podwyższaniu poziomu studiów doktoranckich. Dotyczy to głównie kwestii metodologicznych i umiejętności zastosowania warsztatu badawczego. Często jednak w rozprawach doktorskich pojawiają się niedoskonałości stylistyczne, interpunkcyjne i edytorskie. Uważam, że doprowadzenie do wymaganego poziomu wydawniczej pracy nie jest zadaniem promotorów, lecz powinno się obligatoryjnie wprowadzić obowiązek korekty językowej. Istotną kwestią jest finalizacja rozpraw doktorskich, zwłaszcza ich obrona. Po akceptacji promotora i pozytywnych recenzjach udzielanie odpowiedzi na pytania i wyrażanie opinii w odniesieniu do zgłoszonych wątpliwości powinno polegać na przekonującej argumentacji w ramach prowadzonej polemiki. Nie jest to czas na wgłębianie się w szczególności specjalistyczne, które powinny być rozstrzygane wcześniej.

Akademia w znacznej mierze kształci obecnie studentów cywilnych. A jak wygląda edukacja oficerów?

Działalność dydaktyczna w warunkach uczelni wojskowo-cywilnej jest wyjątkowo trudna w realizacji. Nie ma wyraźnego rozdziału między kształceniem oficerów i osób cywilnych. Natomiast jest wyraźny podział w oczekiwaniach i finansowaniu kształcenia przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Priorytetem powinno być odwołanie **sprawnego systemu kształcenia oficerów** na poziomie studiów II stopnia i studiów podyplomowych. W systemie tym powinny być stabilne (przewidywalne)

struktury, zasilane w ramach centralnego projektu doskonalenia kadr – do Podyplomowych Studiów Polityki Obronnej włącznie. Na inauguracji roku akademickiego indeksy powinni odbierać głównie oficerowie, a nie tylko osoby cywilne – jak to miało miejsce w bieżącym roku.

Kształcenie osób cywilnych ma już w naszej uczelni pewną tradycję. Ten dorobek i doświadczenie powinny być spożytkowane i rozwijane. Jednak trzeba jasno określić, że jest to działalność uzupełniająca, prowadzona zgodnie z możliwościami kadrowymi i dydaktycznymi uczeni i jej infrastruktury. Wielu studentów cywilnych w pełni identyfikuje się z Akademią. Są nawet autentyczni pasjonaci naszej Alma Mater. Wnoszą oni wiele ciekawych inicjatyw i projektów, wraz z prężnie działającym Samorządem Studenckim i obywatelnością kulturową studiów cywilnych. Ich kształcenie wymaga jednak pewnego dostosowania do ich oczekiwań, zachowań i sposobu percepcji w procesie studiów. Przy takim podejściu i sygnalizowanych tendencjach można przypuszczać, że ilość studentów cywilnych ulegnie proporcjonalnemu zmniejszeniu, przy jednoczesnym podwyższeniu jakości ich kształcenia. Może to stworzyć korzystny klimat do stworzenia racjonalnych relacji między studentami wojskowymi i cywilnymi oraz dostosowania wiedzy i umiejętności do oczekiwań rynku pracy, zwłaszcza na stanowiskach związanych z obronnością państwa. Przewidywane zmniejszenie ilościowych obciążeń dydaktycznych może być wykorzystane do podwyższenia jakości prac naukowych. Powinno też pojawić się więcej czasu na bezpośredni – indywidualny, kontakt nauczycieli ze studentami, magistrantami i doktorantami.

W jaki sposób można udoskonalić zarządzanie wydziałem?

Wizja przyszłości została zawarta w strategii rozwoju zarówno uczelni, jak i wydziału (WZiD). Oprócz kwestii podstawowych, takich jak nauka i dydaktyka, warto zwrócić uwagę na ambitne zamiary co do doskonalenia zarządzania wydziałem (brałem udział w redagowaniu tych zamiarów). Zaliczono do nich:

- wprowadzenie programów elektronicznych, przetwarzających dane statystyczne, głównie z zakresu dydaktyki i nauki, zastępujących cykliczną sprawozdawczość biurokratyczną;

- doskonalenie struktury organizacyjnej wydziału, efektywności jej funkcjonowania w wypełnianiu głównych zadań naukowo-dydaktycznych i administracyjno-logistycznych;

- osiągnięcie racjonalnych proporcji między liczbą nauczycieli akademickich, a liczbą i możliwościami efektywnego kształcenia studentów, uczestników studiów podyplomowych i kursantów;

- osiągnięcie warunków funkcjonalnych, w których nauczyciel akademicki wydziału będzie mógł, na wysokim jakościowo poziomie, wypełniać swe ustawowe obowiązki naukowe, dydaktyczne i organizacyjne;

- osiąganie takiego stanu zarządzania personelem, w którym nauczyciel akademicki może, oprócz obowiązków ustawowych, uczestniczyć w życiu kulturalnym, uprawiać sport, brać czynny udział w życiu publicznym i poświęcać pewien czas na wychowanie dzieci i życie rodzinne, bez stresu, że robi to kosztem swych ustawowych obowiązków w wydziale;

- dążenie do ideału zarządzania, w którym nauczyciel akademicki i pracownik wydziału, po okresie wolnym od zorganizowanych obowiązków, z przyjemnością i osobistą satysfakcją podejmuje kolejne wyzwania, a student z ciekawością oczekuje na kolejne zamierzenia dydaktyczne.

Na zakończenie rozmowy chciałabym zapytać o wartości, które przyswajają Panu w pracy i życiu codziennym.

Jako niezmiennie ważne w całokształcie mojej działalności naukowo-dydaktycznej i wychowawczej uznaję przestrzeganie zasady podmiotowości, w tym przede wszystkim **szanowanie godności wszystkich osób**, tworzących społeczność akademicką. W moim, relatywnie długim, 70-letnim życiu doświadczyłem, iż **warto być przyzwoitym człowiekiem**. W tym zaleceniu identyfikuję się z poglądem prof. Władysława Bartoszewskiego.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

Inauguracja roku akademickiego 2012/2013

28 września 2012 r. w Akademii Obrony Narodowej zainaugurowano nowy rok akademicki. W uroczystości wzięli udział m.in.: minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak, szef Sztabu Generalnego WP gen. Mieczysław Cieniuch, podsekretarz stanu w MON ds. polityki obronnej Robert Kupiecki, dyrektor generalny MON Piotr Lis, biskup polowy WP dr Józef Guzdek, prawosławny ordynariusz WP bp prof. dr hab. Jerzy Pańkowski, dowódcy rodzajów sił zbrojnych, przedstawiciele departamentów MON, Żandarmerii Wojskowej, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, wojskowego korpusu dyplomatycznego, a także rektorzy, prorektorzy i dziekani wyższych uczelni cywilnych i wojskowych.

Rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek zapowiedział, iż w nowym roku akademickim zintensyfikowaniu ulegnie udział kadry naukowo-dydaktycznej w badaniach naukowych na potrzeby bezpieczeństwa i obronności. Nacisk

zostanie położony na wysoki poziom kształcenia kadr dowódczych, natomiast studentom cywilnym Akademia umożliwi przejście szkolenia wojskowego, a chętnym zdobycie stopni podoficerskich w trakcie studiów. Dodał również, iż w dydaktyce zostanie wykorzystana wiedza zagranicznych wykładowców, przebywających w AON w ramach wymiany, oraz wykładowców-praktyków, którzy jako profesorowie wizytujący będą zapraszani do prowadzenia zajęć w naszej uczelni.

Minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak wyraził nadzieję dotyczącą rozwoju Akademii, aby stała się ona w jeszcze większym stopniu zapleczem intelektualnym dla Wojska Polskiego i całego państwa w zakresie myślenia o polityce bezpieczeństwa i szeroko rozumianej obronności. Jego życzeniem było również, aby nasza uczelnia kontynuowała swoje tradycje. Minister odniósł się także do działalności akademickiej AON: *To bardzo ważny początek, a początek zawsze niesie ze sobą pewne na-*

dzieje. Chcę powiedzieć, że wiąże z wyznaczeniem nowego rektora-komendanta AON duże nadzieje. Wierzę, że uczelnia będzie takim ośrodkiem, który jest w stanie sprostać zadaniom, jakie są przed tą nią stawiane – chodzi tu m.in. o poziom kształcenia – podkreślił minister.

W dalszej części ceremonii nastąpiła promocja 9 doktorów habilitowanych i 36 doktorów oraz wręczenie żołnierzom i pracownikom AON odznaczeń: Gwiazdy Iraku i Afganistanu oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej. Punktem kulminacyjnym uroczystości było ślubowanie oraz odebranie indeksów przez studentów I roku z rąk ministra obrony narodowej Tomasza Siemoniaka. Wykład inauguracyjny pt. *Jaka przyszłość NATO?* przeprowadził podsekretarz stanu w MON ds. polityki obronnej Robert Kupiecki.

Tekst wystąpienia zostanie opublikowany w nr. 4(89) 2012 „Zeszytów Naukowych AON”.

Ewa Kostka

Święto Akademii Obrony Narodowej

28 września 2012 r. kadra i pracownicy naszej uczelni spotkali się na uroczystej zbiórce z okazji święta Akademii.

Z tej okazji rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek wręczył wyróżnionym osobom odznaczenia, medale państwowe i resortowe oraz listy gratulacyjne.

Uroczystość uświetnił koncert w wykonaniu Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej „Sonata”.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

Koncert Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej „Sonata”

28 września 2012 r. w Akademii zagrała Warszawska Orkiestra Symfoniczna „Sonata” im. Bogumiła Łepeckiego. Wydarzenie zostało zrealizowane przy współpracy z Ministerstwem Obrony Narodowej.

Koncert otworzył dyrektor generalny orkiestry Jacek Łepecki, który złożył rektorowi oraz pracownikom Akademii życzenia z okazji obchodzonego przez naszą uczelnię święta.

W programie tego wyjątkowego wydarzenia kulturalnego znalazł się „Mazurek Dąbrowskiego” oraz Symfonia e-moll – op. 7-e „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza, traktująca o odrodzeniu duszy i społeczeństwa. Muzyków poprowadził znakomity dyrygent, uczeń Jerzego Maksymiuka – maestro Stanisław Winiarczyk.

Po prawie godzinny występie głos zabrał rektor-komendant AON gen. dyw.

dr hab. Bogusław Pacek, który pogratulował artystom ich muzycznego kunsztu.

WOS „Sonata” powstała w 1984 r. jako Warszawska Orkiestra Dziecięca „Sonata”. Jej założycielem, dyrygentem, pedagogiem, a zarazem aranżerem był Bogumił Łepecki. Orkiestra uświetniała uroczystości rangi państwowej oraz koncertowała za granicą. Została również uhonorowana wieloma prestiżowymi medalami.

Jagoda Gawliczek

Fot. Dawid Parus

Narodowe Święto Niepodległości

11 listopada to Narodowy Dzień Niepodległości, to dzień pamięci o tych, co nam tę niepodległość zapewnili – tymi słowami rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek rozpoczął 7 listopada 2012 r. uroczystość z okazji rocznicy odzyskania niepodległości.

Zbiórka stała się doskonałą okazją, by w uznaniu za trud, ponadprzeciętne zaangażowanie, wytrwałość i sumienne wykonywanie obowiązków służbowych oraz osiągnięcia, które stanowią wzór profesjonalizmu i kompetencji, wyróżnić kadre i pracowników odznaczeniami oraz medalami państwowymi i resortowymi. Wszystkie wyróżnienia wręczał rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek.

Uroczystość uświetnił występ Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska

Polskiego, który zaprezentował licznie zebranym gościom barwne widowisko, zatytułowane „Z mundurem, z humorem”,

którego premiera odbyła się w 2011 r., także z okazji Narodowego Święta Niepodległości.

Magdalena Rochnowska

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

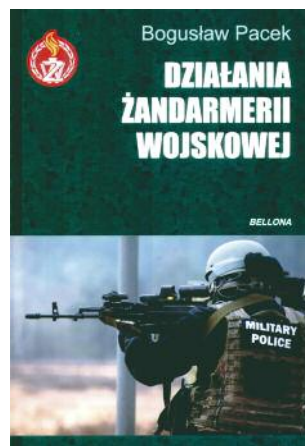
Spotkanie autorskie

6 listopada br. w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej odbyło się spotkanie autorskie z rektorem-komendantem Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr. hab. Bogusławem Pacek, poświęcone jego najnowszej publikacji „Działania Żandarmerii Wojskowej”.

W spotkaniu udział wzięli kadra i pracownicy Komendy Głównej Żandarmerii Wojskowej, władze, pracownicy, studenci i doktoranci Akademii Obrony Narodowej oraz zaproszeni goście.

Gości przywitał komendant główny ŻW gen. dyw. dr. Mirosław Rozmus, a recenzji książki dokonał komendant Centrum Szkolenia Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim płk dr Piotr Płonka. Głos zabrał także dr Józef Skrzypiec – dyrektor Wydawnictwa Bellona, które wydało „Działania Żandarmerii Wojskowej”.

Autor opowiedział przybyłym o początkach swojej pisarskiej i naukowej kariery, a także zachęcał swoich czytelników do pójścia podobną drogą. Dla generała Packa, który w latach 2003–2006 był komendantem głównym ŻW, wizyta w kom-

pleksie koszarowym przy ul. Ostroroga była nie tylko spełnieniem pisarskiej powinności, związanej z promocją książki, ale przede wszystkim spotkaniem z dawnymi podwładnymi i przyjaciółmi. Stąd też oficjalne wystąpienie szybko przerodziło się w swobodną rozmowę o doświadczeniach i perspektywach formacji Szkarłatnych Beretów.

– *Moje serce jest teraz przepełnione* – zakończył spotkanie rektor, po czym dodał: *zawsze będę związany z Żandarmerią Wojskową, ale teraz moją miłością jest też Akademia Obrony Narodowej.*

Po oficjalnej części spotkania autor poświęcił swój czas czytelnikom, tradycyjnie podpisując ich egzemplarze książki.

*Tekst i fotografia:
Magdalena Rochnowska*

Orkiestra Koncertowa „Victoria” ma 15 lat!

8 listopada 2012 r. w Klubie Akademii Obrony Narodowej odbył się koncert z okazji jubileuszu 15-lecia Orkiestry Koncertowej „Victoria”. W czasie wydarzenia obecny był rektor-komendant AON gen. dyw. dr. hab. Bogusław Pacek.

Wydarzenie zgromadziło przyjaciół i sympatyków orkiestry oraz jej byłych instrumentalistów, solistów i dyrygentów. Formuła koncertu uwzględniła czas na liczne

anegdoty z historii orkiestry oraz pełne wzruszeń przemówienia. Istotną częścią uroczystości było także wręczenie medali pamiątkowych osobom, które wspierają „Victorię”. Wyróżnienie otrzymał m.in. rektor-komendant AON. – *To nagroda dla całej Akademii* – podkreślił gen. dyw. dr. hab. Bogusław Pacek.

Orkiestra Koncertowa „Victoria” od początku swojego istnienia związana jest

z Rembertowem i parafią Matki Boskiej Zwycięskiej. Powstała z inicjatywy księdza prałata Edwarda Żmijewskiego w 1997 roku przy wsparciu płk. rez. mgr. Juliana Kwiatkowskiego. Przez 15 lat współpracowało z nią ponad 200 muzyków. Z orkiestrą na stałe związani są cenieni soliści i dyrygenci.

Jagoda Gawliczek

Pierwszy żołnierz Czadu odznaczony

8 listopada 2012 r. w Muzeum Wojska Polskiego rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek został odznaczony Gwiazdą Czadu.

Uroczystość odbyła się z okazji Narodowego Święta Niepodległości, a wyróżnienie wręczył sekretarz stanu w MON Czesław Mroczek.

W latach 2008–2009 generał Pacek pełnił obowiązki zastępcy dowódcy operacji Unii Europejskiej w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej.

Red.

Fot. Maciej Skoczeń/Pracownia foto MWP

Nowy zastępca rektora-komendanta AON

2 października 2012 r. obowiązki zastępcy rektora-komendanta Akademii Obrony Narodowej zostały powierzone gen. bryg. Januszowi Sobolewskiemu.

Gen. bryg. Janusz Sobolewski jest absolwentem Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie z 1987 r. W latach 1996–2005 podnosił swoje kwalifikacje zawodowe, kończąc studia podyplomowe oraz kursy poza granicami kraju, m.in. w USA, Danii i Wielkiej Brytanii. W 2008 r. ukończył Studium Polityki Obronnej w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.

W latach 1987–2000 zajmował kolejne stanowiska służbowe w 2. Brygadzie Łączności w Wałczu, w międzyczasie w latach 1997–1998 był oficerem Wydziału Łączności w Dowództwie Korpusu LandJut w Rendsburgu w Niemczech. W 2000 r. objął stanowisko dowódcy 100. Batalionu Łączności Brygady Wsparcia Dowodzenia, którą to jednostką dowodził do 2003 r.

W latach 2003–2004 pełnił służbę w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Iraku jako szef Sekcji Planowania Systemów Łączności Wielonarodowej Dywizji Centrum-Południe.

W latach 2004–2005 był szefem Wydziału Eksploatacji Taktycznych Systemów Łączności G6 w Dowództwie Wojsk Lądowych. W 2005 r. objął stanowisko zastępcy Dowódcy Brygady Wsparcia Dowodzenia, a w 2008 r. zastępcy szefa Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności P6 SG WP. Funkcję tę pełnił także w latach 2010–2011. W latach 2008–2009 był dowódcą 7. Brygady Obrony Wybrzeża w Słupsku. W 2010 r. gen. bryg. Janusz Sobolewski pełnił służbę w Islamskiej Republice Afganistanu jako zastępca dowódcy Regional Command-East w Bagram.

Posiedzenie CEFME

W dniach 3–5 października 2012 r. gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek uczestniczył w dorocznym posiedzeniu Środkoeuropejskiego Forum Edukacji Wojskowej (*Central European Forum on Military Education – CEFME*).

W przedsięwzięciu zorganizowanym przez Akademię Obrony Narodowej w Wiedniu uczestniczyli rektorzy i komendanci najważniejszych uczelni dowódczo-sztabowych państw regionu: Austrii, Republiki Czeskiej, Polski, Rumunii, Słowacji, Węgier, a także przedstawiciele Bałtyckiej Akademii Obrony z Tartu oraz Sztabu Międzynarodowego NATO z Brukseli. Gospodarzem posiedzenia był gen. broni Erich Csitkovits.

Dyskutowano m.in. na tematy dotyczące: wpływu procesu bolońskiego na kształcenie i szkolenie na potrzeby sił zbrojnych, specyfiki krajowych działań konsolidacyjnych dotyczących szkolnictwa wojskowego, udostępniania potencjału dydaktycznego i naukowego partnerom, możliwości wspierania systemów edukacyjnych państw konsorcjum PdP, objętych programami DEEP (*Defence Education Enhancement Program*).

Gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek przewodniczył sesji na temat: *Pooling & Sharing, Bologna, Erasmus*, w trakcie której dr hab. Piotr Gawliczek zaprezentował uwarunkowania realizacyjne procesu bolońskiego w AON oraz proces rozwijania zdolności kształcenia na odległość z wykorzystaniem LMS ILIAS i urządzeń mobilnych.

Posiedzenie zakończyło się przejęciem rocznej prezydencji przez stronę słowacką.

Podczas pobytu w Wiedniu rektor AON spotkał się również z ambasadorem RP w Republice Austrii JE dr. Jerzym Margańskim. W rozmowie uczestniczył również attaché obrony, wojskowy i lotniczy płk Tomasz Cymek.

Tekst i fotografia: Piotr Gawliczek

Z wizytą w uczelniach słowackich

W dniach 18–20 listopada 2012 r. gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek odwiedził słowackie uczelnie.

19 listopada 2012 r. rektor AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek oraz rektor

Uniwersytetu Mateja Bela w Bańskiej Bystricy prof. Beata Kosová podpisali porozumienie o współpracy. W ramach wizyty rektor AON wygłosił wykład na temat: *EUFOR Tchad/RCA operations. Lessons learned*. Dodatkowo uczelniany koordynator

programu Erasmus zorganizował stoisko promujące Akademię, które cieszyło się dużym zainteresowaniem.

Delegacja pod przewodnictwem rektora, w składzie: płk dr hab. Maciej Marszałek, dr hab. Piotr Gawliczek oraz ppłk dr inż. Andrzej Soboń, została przyjęta przez rektora Akademii Obrońców Sił w Liptowskim Mikulaszu gen. bryg. doc. inż. Borisa Durkecha.

W trakcie wizyty omówiono kwestie współpracy w ramach szkolnictwa wojskowego w krajach V4, UE i NATO oraz programu Erasmus. Rektor AON wygłosił również wykład dla oficerów wyższego kursu sztabowego, koncentrując się na wnioskach i doświadczeniach zastępcy dowódcy EUFOR w Czadzie w latach 2008 i 2009. Pobyt w uczelniach pozwolił na porównanie programów, warunków studiowania oraz odnotowanie dobrych opinii, jakimi cieszy się AON u naszych sąsiadów.

ppłk Andrzej Soboń

Fot. P. Gawliczek

Nasi goście

4 września – wizyta delegatów pod przewodnictwem ministra obrony Republiki Uzbekistanu gen. dyw. Kabula Berdieva, któremu towarzyszyli: chargé d'affaires Republiki Uzbekistanu w Polsce Ikrom Nazarov, doradca ministra obrony narodowej amb. Bogdan Marczewski oraz attaché obrony przy Ambasadzie RP w Republice Uzbekistanu płk Jarosław Kembrowski. Spotkanie gości z władzami AON dotyczyło możliwości nawiązania współpracy m.in. w zakresie wymiany nauczycieli akademickich.

18 września – wizyta przedstawicieli malezyjskich uczelni wyższych i ośrodków szkolenia sił rezerwowych. Delegatom przewodniczył Jego Królewska Mość Książę Perlis gen. bryg. Syed Faizuddin Putra ibni Dym Tuanku Syed Sirajuddin Jamalullail, w towarzystwie ambasadora Malezji w Rzeczypospolitej Polskiej Je Dato' Jamaluddina Sabeha. Gości przyjął rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek.

25 września – wizyta delegatów afgańskich pod przewodnictwem gen. Shera Mohammada Karimiego. Goście spotkali się z komendą AON, a następnie podczas wizyty w CSIKGW zostali zapoznani z zastosowaniem symulacji komputerowej w procesie szkolenia.

17 października – wizyta delegatów pod przewodnictwem szefa Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Republiki Austrii gen. Edmunda Entachera. Zainteresowanie gości wzbudziły m.in. kwestie kształcenia oficerów, w tym komplementarności wojskowych form kształcenia z powszechnym systemem edukacji w Polsce.

22 października – wizyta przedstawicieli Akademii Obrony Republiki Korei pod przewodnictwem gen. broni Yonga Shika Sima. Gościom towarzyszył attaché obrony przy Ambasadzie Republiki Korei płk Jong-Kee Hong. Szczególne zainteresowanie delegacji wzbudziły kwestie trybu naboru kandydatów na studia w AON oraz kursów i modułów studiów prowadzonych w języku angielskim. Strony były zgodne co do wyraźnego potencjału w zakresie współpracy dwustronnej w dziedzinie edukacji, szczególnie kadr wojskowych. Obecnie na Podyplomowych Studiach Operacyjno-Strategicznym studiują w AON dwóch koreańskich oficerów.

25 października – wizyta ambasadora Republiki Indonezji JE Darmansjaha Dumali, który spotkał się z rektorem-komendantem AON. Delegat poznał strukturę, zadania i misję Akademii oraz jej usytuowanie w polskim systemie szkolnictwa wyższego. Podczas spotkania wymieniono także doświadczenia z zakresu funkcjonowania wojskowych szkół wyższych w obu krajach oraz omówiono możliwości i kierunki dalszej współpracy bilateralnej.

23 października – wizyta słuchaczy Kursu Sztabu Generalnego (General Staff Course) z Uniwersytetu Obrony w Brnie, którzy wzięli udział w spotkaniu ze słuchaczami Podyplomowych Studiów Polityki Obronnej.

26 października – wizyta attaché wojskowego Królestwa Szwecji płk. Clausa Nilssona. Podczas spotkania rektor-komendant AON przedstawił propozycje związane z ofertą kształcenia w języku angielskim, skierowaną do słuchaczy zagranicznych, w tym Podyplomowych Studiów Polityki Obronnej, semestru w ramach Podyplomowych Studiów Operacyjno-Strategicznym oraz trzymiesięcznego modułu Wyższego Kursu Operacyjno-Taktycznego.

29 października – wizyta głównego doradcy naukowego NATO gen. dyw. Alberta Husniauxa. Po spotkaniu z rektorem-komendantem AON została zorganizowana część informacyjna, w której ze strony Akademii uczestniczyli: prorektori, dziekani i prodziekani wydziałów akademickich oraz szefowie i komendanci centrów szkoleniowych.

Fot. P. Gawliczek

8 listopada – wizyta brytyjskiego attaché obrony Królewskich Sił Powietrznych płk. dr. Davida Houghtona, który został zapoznany z zadaniami uczelni oraz jej ofertą edukacyjną. Delegata przyjął rektor-komendant AON wraz ze swoim zastępcą.

13 listopada – wizyta attaché obrony Federacji Rosyjskiej płk. Dmitrija Bondara oraz jego zastępcy ppłk. Igora Zagorulko. Tematem rozmów z rektorem-komendantem AON była m.in. kwestia współpracy w obszarze dydaktyki.

13 listopada – wizyta attaché obrony Chińskiej Republiki Ludowej st. płk. Wanga Zhonga oraz jego asystenta płk. Yinshenga Zhanga. Podczas spotkania z rektorem-komendantem AON podtrzymano decyzję o dalszej współpracy, w tym o jej poszerzeniu.

14–15 listopada – wizyta komendanta Akademii Dowodzenia Bundeswehry gen. dyw. Achima Lidsby oraz attaché obrony Niemiec płk. dypl. Klaus-Petera Kisera. Tematem rozmów w rektorem-komendantem AON była m.in. kwestia przyszłej współpracy pomiędzy uczelniami: wymiany wykładowców, wspólnych badań naukowych, czy też wzajemnego uczestnictwa w międzynarodowych ćwiczeniach.

19 listopada – wizyta attaché obrony Federacyjnej Republiki Brazylii płk. Luciano Pinto Martina. Delegat, którego przyjął gen. bryg. Janusz Sobolewski, poinformował o zainteresowaniu Brazylii kierowaniem do Akademii kolejnych oficerów na kursy: operacyjno-strategiczny oraz taktyczno-operacyjny.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Konferencje naukowe

- 18–20 września – *Służby mundurowe w epidemiologii EPIMILITARIS*. Organizatorzy: Centrum Reagowania Epidemiologicznego Sił Zbrojnych RP, Zakład Przygotowań Obronnych Państwa i Mobilizacji Instytutu Bezpieczeństwa Państwa WBN, Zakład Zarządzania Kryzysowego Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Stowarzyszenie Ruch Wspólnot Obronnych;
- 20 września – *Relacje jednostek wojskowych z otoczeniem lokalnym*. Organizator: Instytut Zarządzania WZiD;

• 24 października – *Wojska specjalne w systemie obronnym RP – aspekty organizacyjne, doktrynalne i modernizacyjne*. Organizatorzy: AON, Dowództwo Wojsk Specjalnych, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego;

• 24 października – *Polskie wojska spadochronowe w II wojnie światowej. W 120. rocznicę urodzin gen. bryg. Stanisława Sosabowskiego – twórcy i dowódcy 1. Samodzielnej Brygady Spadochronowej*. Organizatorzy: Centralna Biblioteka Wojskowa im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Instytut Nauk Humanistycznych WBN, Stowarzyszenie Ruch Wspólnot Obronnych;

• 16 listopada – *Lotnictwo w doktrynach wojennych i konfliktach militarnych XX i XXI wieku*. Organizatorzy: Instytut Lot-

nictwa i Obrony Powietrznej WZiD przy współpracy z: Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Wojskowym Instytutem Medycyny Lotniczej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Instytutem Polilogii i Europeistyki Uniwersytetu Szczecińskiego;

• 21 listopada – *Innowacje w zarządzaniu procesami logistycznymi Sił Zbrojnych*. Organizator: Instytut Logistyki WZiD;

• 22–23 listopada – III Międzynarodowa Konferencja Naukowa nt. *Metodologia badań bezpieczeństwa narodowego – Bezpieczeństwo 2012*. Organizator: WBN; współorganizatorzy: Stowarzyszenie Euroatlantyckie, Biuro Bezpieczeństwa Narodowego.

Awanse naukowe

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego Doktoraty

- 25 września – mgr Milena Szymańska (*Polskie służby specjalne w narodowym systemie przeciwdziałania terroryzmowi na tle doświadczeń USA*). Promotor: dr hab. Ryszard Szpyra;
- mgr Bogdan Kazimierz Wójtowicz (*Sojusznicza infrastruktura obronna na te-*

rytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Programu Inwestycyjnego NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa). Promotor: prof. dr hab. Stanisław Koziej.

Wydział Zarządzania i Dowodzenia Doktoraty

- 25 września – Katarzyna Pietrzyk (*Polityka transportowa Unii Europejskiej a potrzeby gospodarczo-obronne Rzeczypospolitej Polskiej*). Promotor: prof. dr hab. Janusz Płaczek;
- Bogdan Kołcz (*Wymagania narodowe wobec specjalistycznych grup ratownictwa chemiczno-ekonomicznego w rozpoznaniu zagrożeń chemicznych*).

Promotor: prof. dr hab. Stanisław Śladkowski;

– Robert Daniłowicz (*Podejmowanie decyzji w Państwowej Straży Pożarnej*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołęjszo;

– Renata Radzikowska (*Polskie Narodowe Siły Rezerwowe*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołęjszo;

– Piotr Wachna (*Perspektywy Wojskowego Podsystemu Ratownictwa Chemicznego w reagowaniu kryzysowym w układzie pozamilitarnym*). Promotor: płk prof. dr hab. Stanisław Śladkowski.

Akademia współpracuje

- 25 października – rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek podpisał umowę z nową uczelnią – University of Ljubljana w Słowenii, dotyczącą wyjazdów studentów, nauczycieli i pracowników administracyjnych AON w ramach programu Erasmus;

- 12 listopada – dziekan WZiD płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołęjszo oraz prezes Zarządu WB Electronics S.A. mgr inż. Piotr Wojciechowski podpisali porozumienie o współpracy w zakresie m.in. działalności naukowo-badawczej, administracyjno-gospodarczej, wydawniczej i marketingowej;

- 15 listopada – w imieniu rektora-komendanta AON dziekan WZiD płk prof. dr hab. Jarosław Wołęjszo

oraz komendant Centrum Szkolenia Logistyki płk Dariusz Żuchowski podpisali porozumienie o współpracy, dotyczące m.in. działalności naukowo-dydaktycznej, administracyjno-gospodarczej, wydawniczej.

Red.

Pożegnanie z bronią

26 września 2012 r. z mundurem pożegnali się: płk Zdzisław Śliwa, ppłk Dariusz Brądkiewicz, ppłk Wiesław Krzeszowski oraz ppłk Andrzej Łaszczuk. Za służbę ojczyźnie oficerom podziękował zastępca rektora-komendanta AON płk dr Jarosław Tomaszewski.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

Z obrad Senatu AON

19 września 2012 r. Senat podjął uchwały w sprawach:

- planu posiedzeń Senatu AON;
- wyboru podmiotu do zbadania sprawozdania finansowego AON za 2012 rok;
- programu naprawczego AON;
- regulaminu przyznawania nauczycielom akademickim nagród Rektora-Komendanta AON;
- wyrażenia opinii o zatrudnieniu gen. Mieczysława Cieniucha na stanowisku profesora wizytującego;
- wyrażenia opinii o zatrudnieniu gen. broni w st. spocz. Mieczysława Stachowiaka na stanowisku profesora wizytującego;

- wyrażenia opinii o zatrudnieniu gen. dyw. dr. Mirosława Różańskiego na stanowisku profesora wizytującego;
- wyrażenia opinii o zatrudnieniu gen. broni w st. spocz. Waldemara Skrzypczaka na stanowisku profesora wizytującego;
- określenia liczby studentów studiów stacjonarnych finansowanych z budżetu państwa na poszczególnych kierunkach studiów w roku akademickim 2012/2013;
- nadania Odznaki Honorowej Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr. inż. Romualdowi Ratajczakowi;
- korekty nr 2 planu rzeczowo-finansowego AON na rok 2012;
- określenia rocznego wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zajęć dydaktycznych objętych tym wymiarem oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych w AON (uchwała zmieniająca).

21 listopada 2012 r. Senat podjął uchwały w sprawach:

- oceny działalności AON w roku akademickim 2011/2012 i zatwierdzenia sprawozdania rektora;

- przyjęcia sprawozdań z przebiegu postępowania rekrutacyjnego na studia w AON na rok akademicki 2012/2013;
- uchwalenia regulaminu okresowej oceny nauczycieli akademickich w AON;
- opinii do zawarcia przez Rektora-Komendanta AON umowy o współpracy z podmiotem zagranicznym Malezyjskim Uniwersytetem Perlis (University Malaysia Perlis);
- opinii do zawarcia przez Rektora-Komendanta AON umowy o współpracy z podmiotem zagranicznym Indonezyjskim Uniwersytetem Obrony Narodowej (Universitas Pertahanan Indonesia).
- korekty nr 3 planu rzeczowo-finansowego AON na rok 2012;
- wystąpienia do Ministra Obrony Narodowej o zmianę zasad finansowania uposażania nauczycieli akademickich będących żołnierzami zawodowymi;
- określenia rocznego wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zajęć dydaktycznych objętych tym wymiarem oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych w AON (uchwała zmieniająca).

Red.

Rembertów „Kolebka Orła Białego”

Z inicjatywy Stowarzyszenia „Lepszy Rembertów” w 2012 r. powstał projekt pod nazwą *Rembertów „Kolebka Orła Białego”*.

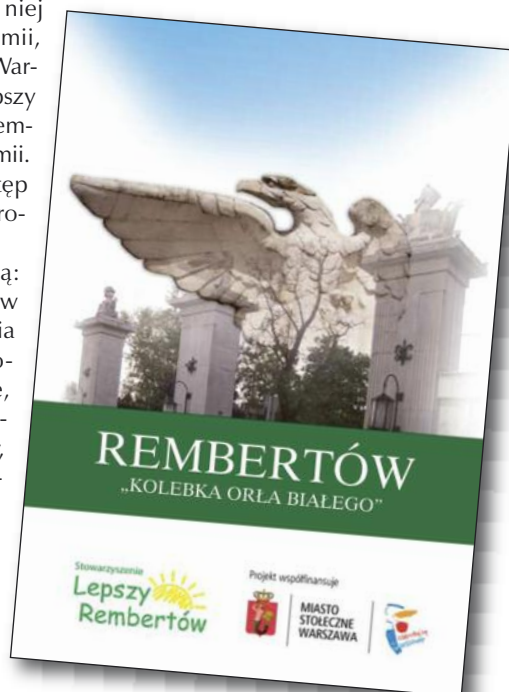
W ramach tego przedsięwzięcia wydano folder zawierający historię Rembertowa oraz opis jego zabytków. Informacje na temat Rembertowa – trasa przewodnicka, galerie, wirtualny spacer, a także folder w wersji elektronicznej, dostępne są na stronie internetowej: <http://lepszyrembertow.pl/rkob/index.html>. Można tam również znaleźć terminy zwiedzania.

Kolejną inicjatywą stowarzyszenia było przygotowanie filmu pod tym samym tytułem w reżyserii Roberta Wrzoska, gdzie wykorzystano fragmenty filmów dokumentalnych, fotografie, wypowiedzi mieszkańców Rembertowa oraz historyków. Film zrealizowało Studio Filmowe ActiveShots Entertainment, natomiast ścieżkę dźwiękową udostępniły rembertowskie zespoły: Orkiestra Koncertowa „Victoria” i big-band „Jazz Combo Volta”. Uroczysta premiera filmu odbyła się 29 października 2012 r.

w Klubie AON i wzięły w niej udział m.in. władze Akademii, dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy, Stowarzyszenia „Lepszy Rembertów”, mieszkańcy Rembertowa i pracownicy Akademii. Wydarzenie uświetnił występ chóru Akademii Obrony Narodowej.

Partnerami projektu są: Urząd Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy, Akademia Obrony Narodowej, Narodowe Archiwum Cyfrowe, Centralne Archiwum Wojskowe im. Bolesława Władysława, Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk, Fundacja „Warszawa1939.pl”, Archiwum Państwowe m.st. Warszawy oraz Fundacja Ośrodka „Karta”.

Red.

2013 – rokiem ważnych rocznic misji pokojowych z udziałem Polaków

*Peacekeeping is not a job for soldiers,
but only soldiers can do it.*
Dag Hammarskjöld

W 2013 r. zbiegają się trzy rocznice związane z udziałem Polaków w misjach pokojowych. Przede wszystkim należy wymienić 60-lecie udziału przedstawicieli Wojska Polskiego i rządu w koreańskiej Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych. W 1953 r. Polska weszła w skład komisji nadzorującej rozbrojenie Półwyspu Koreańskiego. Była to pierwsza misja powołana do przywrócenia pokoju, w której wzięli udział Polacy. Trzyletnia wojna (1950–1953) między Koreą Północną (Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną) a Koreą Południową (Republika Korei) zakończyła się rozejmem zawartym w Panmun-dżonie 27 lipca 1953 r. W ramach nadzoru nad wypełnianiem warunków porozumienia powołano dwie międzynarodowe komisje:

- rozbrojeniową – Komisja Nadzorcza Państw Neutralnych (*Neutral Nations Supervisory Commission* – NNSC), w skład której wchodziłi przedstawiciele Polski, Czechosłowacji, Szwajcarii i Szwecji;
- nadzoru i kontroli – Komisja Repatriacyjna Państw Neutralnych (*Neutral Nations Repatriation Commission* – NNRC), do której należały ww. państwa i Indie.

Inauguracyjne spotkanie Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych odbyło się w strefie zdemilitaryzowanej w Panmun-dżonie 1 sierpnia 1953 r. Podstawą prawną do wysłania polskiej delegacji na misję w Korei była uchwała rządu PRL z 12 września 1953 r., na mocy której wszyscy członkowie delegacji posiadali status personelu wojskowego¹.

W przyszłym roku przypada również 40. rocznica udziału zwartych oddziałów Wojska Polskiego w misjach pokojowych

Organizacji Narodów Zjednoczonych. Mija właśnie trzydzieści lat, odkąd pododdziały pierwszego polskiego kontyngentu „Błękitnych Hełmów” wylądowały na półwyspie Synaj, by przyłączyć się do operacji pokojowej ONZ (*United Nations Emergency Force II* – UNEF II). Wydarzenie to zapoczątkowało jedną z najbardziej trwałych – wśród państw członkowskich – tradycji udziału w misjach pokojowych ONZ. W ciągu kilku miesięcy od pierwszego rozmieszczenia UNEF II w 1973 r. polska jed-

nostka wsparcia logistycznego liczyła ponad 800 żołnierzy, a w późniejszym okresie ponad 1200.

Od roku 1973 żołnierze polscy uczestniczyli w 25 operacjach podejmowanych przez ONZ w celu utrzymywania, tworzenia i budowania pokoju w najbardziej zapalnych rejonach konfliktów na Bliskim Wschodzie, w Azji, Afryce i Europie.

Rok 2013 to także 25. rocznica nadania siłom pokojowym ONZ Nagrody Nobla. Pierwszą misją pokojową była misja

Fot. P. Gawliczek

na Bliskim Wschodzie (*United Nations Truce Supervision Organisation* – UNTSO), która rozpoczęła się w maju 1948 r. Rada Bezpieczeństwa podjęła wówczas decyzję o przeprowadzeniu wojskowej operacji, mającej na celu nadzorowanie rozejmu arabsko-izraelskiego. Pierwsza misja pokojowa ONZ spotkała się z dużą aprobatą ze strony społeczności międzynarodowej. Wrazem uznania dla kolejnych misji było przyznanie Siłom Pokojowym ONZ w 1988 r. Pokojowej Nagrody Nobla. Przy jej odbiorze w składzie międzynarodowej delegacji był przedstawiciel Polski – st. chor. sztab. Edward Ziobro.

Pokojowa Nagroda Nobla podkreśla uznanie i hołd dla wyjątkowych wysiłków i działań w ekstremalnie trudnych warunkach. Do dziś siły ONZ łagodzą napięcia w różnych regionach świata. ONZ jest neutralną stroną, dążącą do rozwiązywania

problemów, które doprowadziły do konfliktu zbrojnego. W trwających konfliktach obecność sił pokojowych przyczynia się do zmniejszenia ich poziomu i skutków.

W przyszłym roku minie również 12 lat od ponownego przyznania Nagrody Nobla Organizacji Narodów Zjednoczonych. Za pracę na rzecz lepiej zorganizowanego i bardziej pokojowego świata Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej sekretarz generalny Kofi Annan otrzymali w 2001 r. Pokojową Nagrodę Nobla.

Ustanowioną w 1945 r. nagrodę – 10 mln koron szwedzkich (946 200 dol.) – kilkakrotnie otrzymywały agendy ONZ lub ludzie z nią związani. W 1961 r. tragicznie zmarły w Kongu sekretarz generalny ONZ Szwed Dag Hammarskjöld otrzymał tę nagrodę pośmiertnie.

Dla upamiętnienia wysiłku wielu Polaków – ponad 100 tys. żołnierzy, poli-

cjantów i pracowników cywilnych – Stowarzyszenie Kombatantów Misji Pokojowych ONZ, Akademia Obrony Narodowej i Wojskowa Akademia Techniczna jesienią 2013 r. organizują wspólną konferencję mającą cechy naukowe oraz stanowiącą platformę do spotkań wielu pokoleń polskich „peacekeeperów”. Inicjatorem pomysłu konferencji jest Jego Magnificencja rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek, uczestnik misji pokojowych, były zastępca dowódcy operacji EUFOR (*European Union Force Chad/CAR*) w Czadzie oraz Republice Środkowoafrykańskiej.

Tomasz Limanowski

1. Dane Ośrodka Informacji ONZ w Warszawie, na podstawie materiałów ONZ i MON, marzec 2006 r.

Muzeum Armii Krajowej zaprasza!

27 września 2012 r. w Krakowie, w Dzień Polskiego Państwa Podziemnego, została otwarta ekspozycja stała Muzeum Armii Krajowej im. gen. Emila Fieldorfa „Nila”. Muzeum powstało w 2000 r. po trwającym dziesięć lat trudzie gromadzenia i eksponowania pamiątek historycznych przez kombatantów AK i mieści się w jednym z obiektów Twierdzy Kraków.

Na parterze zwiedzający mogą poznać historię II RP, przebieg kampanii wrześniowej (tutaj rekonstrukcja czołgu Vickers zrobiona m.in. z oryginalnych części z czołgu zniszczonego w 1939 r.), zobaczyć muniury i oporządzenie używane w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie oraz pamiątki ukazujące życie pod dwoma okupacjami.

Zasadniczą część wystawy, dotyczącą Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej, znalazła się na poziomie -1, czyli w podziemiach budynku. Pokazano tutaj strukturę i rozwój Polskiego Państwa Podziemnego i jego sił zbrojnych, szkolenie wojskowe, łączność, walkę kobiet-żołnierzy, działalność informacyjną i propagandową, wywiadowczą, akcje dywersyjne i sabotażowe, kwatermistrzostwo, partyzantkę, Cichociemnych, a w końcu Akcję „Burza”, powstanie warszawskie i tragiczne

Fot. Wojciech Dziedzic

losy Żołnierzy Wyklętych. Można tutaj zobaczyć nie tylko setki zdjęć i pamiątek, przekazywanych od ponad 20 lat przez kombatantów i ich rodziny, ale też wejść do kadłuba brytyjskiego Halifaxa, obejrzeć rekonstrukcję rakiety V-2, znaleźć się w ubecim karczerze czy pokoju przesłuchań.

W skali kraju Muzeum Armii Krajowej (wraz z Muzeum Powstania Warszawskiego) jest najważniejszym muzeum czynu zbrojnego Polski Walczącej. Jest też jedną

tego typu placówką na świecie, ukazującą całokształt tematyki związanej z Armią Krajową i Polskim Państwem Podziemnym.

Przemysław Wywiół

Kontakt: Muzeum Armii Krajowej,
ul. Wita Stwosza 12, 31-511 Kraków,
tel. 12 41-00-770, www.muzeum-ak.pl,
www.facebook.com/muzeumAK.

Płk nawig. dr hab. Eugeniusz Cieślak – dyrektor
Instytutu Lotnictwa
i Obrony Powietrznej

Płk nawig. dr. Grzegorz Rosłan – kierownik
Zakładu Lotnictwa

Płk nawig. dr. Bogdan Grenda – kierownik
Zakładu Systemów
Dowodzenia Sił
Powietrznych

Lotnictwo jako kierunek studiów należy do obszarów kształcenia w zakresie nauk społecznych. Wpisuje się w ten obszar, gdyż wiedza i umiejętności nabywane podczas studiów odwołują się do dorobku nauk o obronności, bezpieczeństwie oraz zarządzaniu. Od studentów wymaga się również znajomości podstaw z zakresu nauk humanistycznych i ścisłych, w tym w szczególności z matematyki i fizyki oraz nauk technicznych w zakresie budowy, wyposażenia i eksploatacji statków powietrznych.

Studia I stopnia

Studia I stopnia obejmują trzy lata nauki. W ich trakcie studenci zdobywają uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę z zakresu historii, rozwoju i wykorzystania lotnictwa, niezbędną do zrozumienia przyczyn, przebiegu i konsekwencji zmian zachodzących w obszarach związanych z funkcjonowaniem lotnictwa. Studenci mają do wyboru dwie specjalności: organizacje lotnicze i ruch lotniczy.

Przedmioty

Nowoczesny i elastycznie zaprojektowany program studiów został podzielony na pięć modułów kształcenia: ogólny, zasadniczy, kierunkowy, specjalnościowy i obejmujący przedmioty do wyboru. W ramach modułu kierunkowego prowadzone są przedmioty obejmujące podstawy wiedzy lotniczej z zakresu historii i rozwoju lotnictwa, prawa i przepisów lotniczych oraz dowodzenia lotnictwem wojskowym, a także takie przedmioty, jak aerodynamika i mechanika lotu, nawigacja lotnicza, meteorologia lotnicza i konstrukcje lotnicze. W ramach podstaw funkcjonowania lotnictwa studenci zapoznają się z zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem lotnictwa cywilnego i państwowego, podstawami szkolenia lotniczego oraz certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym. Obszar bezpieczeństwa w lotnictwie obejmuje przedmioty z zakresu: bezpieczeństwa lotów, ochrony lot-

nictwa cywilnego, czynnika ludzkiego w lotnictwie, zarządzania bezpieczeństwem w lotnictwie oraz transportu materiałów niebezpiecznych drogą powietrzną.

Specjalność **organizacje lotnicze** ma przygotować studentów do pracy w różnego rodzaju instytucjach i organizacjach lotniczych, stąd też przedmioty prowadzone w ramach tej specjalności ukierunkowane zostały na zdobycie wiedzy z zakresu funkcjonowania instytucji i organizacji lotniczych w tym w szczególności portów lotniczych, oraz podstaw zarządzania ruchem lotniczym, funkcjonowania służby żeglugi powietrznej, a także zagadnienia związane z obsługą naziemną statków powietrznych, transportem lotniczym oraz podstawami logistyki w lotnictwie.

Specjalność **ruch lotniczy** obejmuje takie przedmioty, jak: zarządzanie przestrzenią powietrzną, funkcjonowanie służb ruchu lotniczego, informacji lotniczej, łączności, nawigacji i dozoru, a także poszukiwanie i ratownictwo lotnicze, wyposażenie pokładowe statków powietrznych oraz infrastruktura lotniskowa.

Studia II stopnia

Od roku akademickiego 2013/2014 planowane jest uruchomienie studiów II stopnia na kierunku lotnictwo, które będą stanowić kontynuację studiów I stopnia.

Kwalifikacje absolwenta

Absolwenci studiów I stopnia otrzymają tytuł zawodowy licencjata. Zdobędą wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu zarządzania, w tym zarządzania jakością oraz zarządzania procesami zachodzącymi w instytucjach i organizacjach lotniczych. Posiądą podstawową wiedzę w zakresie fizyki, obejmującą mechanikę i aerodynamikę lotu niezbędną do zrozumienia podstawowych zjawisk fizycznych występujących w elementach i układach statków powietrznych oraz w ich otoczeniu, a także wiedzę w zakresie budowy, wyposażenia i dzia-

Płk dr Tadeusz Zieliński
– kierownik Zakładu
Działań Sił Powietrznych

Dr Telesfor M. Markiewicz
– kierownik Zakładu Obrony
Powietrznej

łania statków powietrznych. Zapoznają się funkcjonowaniem infrastruktury lotniskowej, realizacją obsługi naziemnej w portach lotniczych, a także czynnikami wpływającymi na bezpieczeństwo funkcjonowania lotnictwa oraz sposobami zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony lotnictwa.

Kadra naukowo-dydaktyczna

Zajęcia w ramach przedmiotów kierunkowych i specjalnościowych realizowanych na kierunku lotnictwo prowadzą specjaliści z Akademii Obrony Narodowej posiadający rozległą wiedzę teoretyczną, a przede wszystkim praktyczną, zdobyłą w trakcie pracy na różnych stanowiskach w jednostkach i instytucjach lotniczych.

Odpowiada:

Płk dr hab. Eugeniusz Cieślak – dyrektor Instytutu Lotnictwa i Obrony Powietrznej

Do kogo skierowana jest oferta edukacyjna?

Studia na kierunku lotnictwo prowadzone są w formach stacjonarnej i niestacjonarnej. Oferta edukacyjna skierowana jest do osób, które swoje zainteresowania lub pasje związane z lotnictwem chciałyby połączyć z ciekawą i interesującą pracą na stanowiskach specjalistycznych lub kierowniczych w instytucjach i organizacjach lotniczych. Rozległa wiedza z zakresu lotnictwa oraz innych dyscyplin naukowych nauk społecznych i technicznych, umiejętności dostrzegania, analizowania i interpretowania zjawisk i procesów związanych z funkcjonowaniem lotnictwa, znajomość rządzących nimi prawidłowości oraz wiedza o ich źródłach, naturze, zmianach i sposobach działania, zdobyta w trakcie studiów pozwoli absolwentom na swobodne poruszanie się i funkcjonowanie na dynamicznym rynku pracy.

Dlaczego warto ukończyć ten kierunek studiów?

Absolwent kierunku lotnictwo będzie wykazywał się znajomością podstaw teoretycznych z zakresu nauk o zarządzaniu, obronności, bezpieczeństwie i pokrewnych, które dotyczą istoty, prawidłowości i problemów związanych z funkcjonowaniem instytucji i organizacji lotniczych, oraz sposobów efektywnego ich rozwiązywania. Będzie posiadał wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu organizacji i zarządzania oraz kierowania organizacjami lotniczymi. Mając umiejętności krytycznej analizy, interpretacji i oceny zjawisk i procesów zachodzących w tych organizacjach, oceny wpływu otoczenia na te zjawiska (procesy), będzie kierował zespołami oraz skutecznie komunikował się i negocjował. Uzyskane wykształcenie pozwoli mu podjąć pracę w charakterze specjalisty analityka i projektanta w zespołach powoływanych w tych organizacjach oraz kierownika na podstawowych szczeblach zarządzania w organizacjach pozamilitarnych i militarnych. Ponadto absolwent będzie znał i rozumiał procesy zachodzące w społeczeństwie oraz zasady funkcjonowania lotnictwa w narodowej i międzynarodowej przestrzeni powietrznej, a także zakres jego użycia w czasie kryzysu i wojny. Będzie zatem przygotowany do pracy na stanowisku menedżera/kierownika średniego szczebla zarządzania lub zespołu w strukturach bezpieczeństwa państwa.

Gdzie absolwent znajdzie zatrudnienie po ukończeniu tego kierunku?

Absolwenci kierunku studiów lotnictwo, po osiągnięciu zakładanych efektów kształcenia, będą przygotowani do pracy na stanowiskach specjalistów w różnego rodzaju krajowych i międzynarodowych instytucjach i organizacjach lotniczych.

Wszelkie informacje dotyczące rekrutacji znajdują się na stronie internetowej: <http://www.w-zid.aon.edu.pl>.

Bezpieczeństwo narodowe

Płk dr hab. Maciej Marszałek – dziekan Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego

Płk dr hab. Grzegorz Sobolewski – prodziekan Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego

Dr hab. Waldemar Kitler – prodziekan ds. naukowych Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego

Prof. dr hab. Piotr Sienkiewicz – profesor zwyczajny Zakładu Systemów Bezpieczeństwa Narodowego

Fundament procesu kształcenia na kierunku **bezpieczeństwo narodowe** stanowi wiedza z zakresu historii bezpieczeństwa narodowego, prawa i administracji oraz strategii.

Integralną częścią kształcenia są praktyki zawodowe odbywane m.in. w Straży Granicznej, Policji, urzędach wojewódzkich, marszałkowskich i starostwach powiatowych oraz przedsiębiorstwach o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa i obronności państwa – w komórkach (wydziałach, departamentach, referatach) ds. bezpieczeństwa.

Studenci mają możliwość rozwijania swoich zainteresowań i prezentowania wyników badań w ramach kół naukowych: Bezpieczeństwo Narodowe, Siły i Służby Specjalne, Historia Wojskowości, Podróżniczy Klub Studencki, Strzelec, Ars Legis i Młoda Europa.

Studia I stopnia

Studia I stopnia obejmują trzy lata nauki. Na pierwszym roku studiów omawiane są treści dotyczące zagadnień związanych z podstawami teorii bezpieczeństwa narodowego. Na trzecim semestrze natomiast studenci wybierają jeden z dziesięciu przedmiotów autorskich, zgodnie z indywidualnymi zainteresowaniami, oraz dokonują wyboru jednej z siedmiu **specjalizacji**: zarządzanie kryzysowe, przygotowania obronne, bezpieczeństwo militarne, bezpieczeństwo lotnicze, bezpieczeństwo informacyjne, ochrona i obrona narodowa, International and National Security.

Przedmioty kształcenia specjalnościowego są realizowane na czwartym i piątym semestrze studiów. Szósty semestr jest kontynuacją procesu kształcenia specjalnościowego, ponadto jest zaplanowany czas na napisanie pracy dyplomowej (licencjackiej). Główne przedmioty realizowane w czasie studiów I stopnia obejmują m.in.: podstawy teorii bezpieczeństwa pań-

stwa, historię bezpieczeństwa narodowego, prawne podstawy bezpieczeństwa, podstawy nauk o zarządzaniu.

W trakcie ostatnich dwóch semestrów studenci prowadzą badania i opracowują pracę dyplomową. Proces kształcenia kończy się egzaminem licencjackim i uzyskaniem tytułu zawodowego licencjata.

Studia II stopnia

Studia II stopnia trwają dwa lata i stanowią kontynuację prowadzenia przedmiotów obejmujących teorię bezpieczeństwa narodowego. Na drugim semestrze realizowane są przedmioty autorskie, które studenci wybierają zgodnie z indywidualnymi zainteresowaniami, zaś na semestrze trzecim jedna z siedmiu wspomnianych już **specjalizacji**. Czwarty semestr jest kontynuacją procesu kształcenia specjalnościowego, ponadto jest zaplanowany czas na napisanie pracy dyplomowej (magisterskiej). Główne **przedmioty** realizowane w czasie studiów II stopnia obejmują m.in.: analizę systemową sytuacji kryzysowych i konfliktowych, system bezpieczeństwa narodowego, strategię i geopolitykę bezpieczeństwa.

W czasie ostatnich dwóch semestrów studenci prowadzą badania i opracowują pracę dyplomową. Proces kształcenia kończy się egzaminem magisterskim i uzyskaniem tytułu zawodowego magistra.

Kwalifikacje absolwenta

Absolwent posiada szeroką wiedzę z obszaru zagadnień bezpieczeństwa oraz specjalistyczną wiedzę z zakresu organizacji i funkcjonowania instytucji bezpieczeństwa w warunkach współczesnych zagrożeń życia, mienia i infrastruktury. Posiada umiejętności rozwiązywania problemów zawodowych, zarządzania, przetwarzania oraz przekazywania (ustnego i piśmennego) informacji, a także pracy zespołowej. Winien znać je-

Prof. dr hab. Jan Wojnarowski – profesor zwyczajny Zakładu Przygotowań Obronnych Państwa i Mobilizacji

Płk dr hab. Tomasz Kośmider, profesor AON – dyrektor Instytutu Bezpieczeństwa Państwa

Dr Krzysztof Gąsiorek – zastępca dyrektora Instytutu Bezpieczeństwa Państwa

Dr Halina Świeboda – kierownik Zakładu Systemów Bezpieczeństwa Narodowego

zyk obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy, w tym terminologię z zakresu bezpieczeństwa narodowego. Absolwent powinien opanować obsługę i użytkowanie komputera w pracy zawodowej, życiu codziennym oraz procesie samokształcenia.

Kadra naukowo-dydaktyczna

Zajęcia prowadzą wybitni specjaliści, zajmujący się problematyką bezpieczeństwa narodowego, w tym również eksperci reprezentujący BBN, MON, SG WP, RCB, Policję, Straż Graniczną oraz służby i inspekcje.

Odpowiada:

dr Krzysztof Gąsiorek – zastępca dyrektora Instytutu Bezpieczeństwa Państwa

Do kogo skierowana jest oferta edukacyjna?

Oferta edukacyjna studiów bezpieczeństwo narodowe skierowana jest do maturzystów, przede wszystkim z klas o profilu bezpieczeństwo narodowe i bezpieczeństwo wewnętrzne, którzy swoją przyszłość zawodową wiążą z pracą w służbach mundurowych i wojsku oraz administracji publicznej na stanowiskach związanych z bezpieczeństwem; a także do funkcjonariuszy, żołnierzy i pracowników administracji rządowej i samorządowej oraz sektora gospodarczego odpowiadającego za bezpieczeństwo, dla których studia na tym kierunku stwarzają możliwość pogłębienia wiedzy oraz uzyskania kwalifikacji dających szansę na awans i rozwój zawodowy.

Dlaczego warto ukończyć ten kierunek studiów?

Rozpoczęty proces budowy zintegrowanego systemu bezpieczeństwa narodowego, obejmującego wszystkie poziomy kierowania oraz instytucje rządowe, samorządowe, gospodarcze i organizacje obywatelskie, nie będzie pomyślnie zakończony

bez przygotowania profesjonalnych kadr, rozumiejących istotę i złożoność współczesnych zagrożeń, potrafiących sprawnie planować, organizować i kierować złożonymi działaniami różnych podmiotów w warunkach zagrożeń militarnych i niemilitarnych.

Obserwuje się wymianę pokoleniową kadr zarządzających bezpieczeństwem w administracji i jest to doskonały czas dla naszych absolwentów na poszukiwanie ciekawych i stabilnych miejsc pracy. Ważne są przy tym kwalifikacje absolwentów. Oprócz wiedzy atutem jest biegle posługiwanie się językiem obcym oraz opanowanie umiejętności wykorzystywania nowoczesnych technologii informatycznych. Dużą wagę w procesie kształcenia przywiązujemy do rozwiązywania praktycznych problemów, z którymi absolwenci mogą spotkać się w pracy zawodowej. Służą temu gry decyzyjne i ćwiczenia realizowane w Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych. Od przyszłego roku akademickiego studenci ostatnich lat studiów będą uczestniczyli w wieloszczeblowym ćwiczeniu z zarządzania kryzysowego i przygotowań obronnych, prowadzonym we współpracy z CSiKGW. To wyjątkowa oferta, żadna inna uczelnia nie dysponuje tak nowoczesną bazą komputerową, przy której pomocy można rozwiązywać skomplikowane problemy bezpieczeństwa w warunkach zbliżonych do rzeczywistych.

Gdzie absolwent znajdzie zatrudnienie po ukończeniu tego kierunku?

Absolwenci są przygotowani do pracy w jednostkach Policji, Straży Miejskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, służbach specjalnych oraz administracji publicznej, przede wszystkim w komórkach zarządzania kryzysowego i spraw obronnych, a także niepublicznych podmiotach ochrony osób i mienia.

Wszelkie informacje dotyczące rekrutacji znajdują się na stronie internetowej: <http://www.wbn.aon.edu.pl>.

Zapraszamy do Akademii na studia podyplomowe

Polemologia Wydział Zarządzania i Dowodzenia

Celem studiów jest przekazanie specjalistycznej wiedzy z zakresu polemologii – nauki o poznaniu istoty wojny i jej wpływu na poznanie pokoju.

Nabyta wiedza może być twórczo wykorzystana przez absolwentów do wykonywania zadań w instytucjach centralnych MON i resortach odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa, a także w strukturach i organizacjach sojuszniczych.

Zakres wiedzy i umiejętności, jakie absolwent powinien opłacać, to: podstawy teoretyczne polemologii w powiązaniu z nauką o pokoju, historyczne aspekty natury i rytmów wojny oraz konfliktów zbrojnych, socjologiczne zależności przyczyn i skutków w relacjach wojny i pokoju, etyczne aspekty natury wojny i pokoju, operacyjna istota współczesnych wojen i konfliktów zbrojnych, elementy zarządzania w relacjach wojny i pokoju, charakter badań problemów wojny i pokoju.

Program modułowy studiów obejmuje:

- podstawy teoretyczne polemologii,
- historię wojen i konfliktów zbrojnych,
- etykę wojny i pokoju,
- socjologię wojny i pokoju,
- działania połączone w zjawiskach wojny i pokoju,
- polemologię w zarządzaniu,
- metodologię badań problemów wojny i pokoju.

Studia przeznaczone są dla osób z wykształceniem wyższym.

Prowadzone są w systemie niestacjonarnym i trwają dwa semestry. Zajęcia prowadzone są w formie wykładów, ćwiczeń i seminariów.

Bezpieczeństwo narodowe Wydział Bezpieczeństwa Narodowego

Studia przygotowują do prowadzenia działalności z zakresu planowania, organizowania i realizacji przedsięwzięć w administracji publicznej, siłach zbrojnych, jednostkach organizacyjnych służb, straży i inspekcji oraz pozostałych instytucjach państwa, przedsiębiorstwach i organizacjach pozarządowych.

Przygotowują także do prowadzenia szerokich analiz wyzwań i zagrożeń występujących w środowisku bezpieczeństwa.

Nabyta wiedza i umiejętności umożliwiają absolwentom: zrozumienie interdyscyplinarnego charakteru bezpieczeństwa narodowego, budowanie wariantów zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom oraz reagowania w razie ich wystąpienia, tworzenie planów i organizowanie działań indywidualnych oraz zespołowych w środowisku bezpieczeństwa narodowego.

Główne przedmioty realizowane w czasie studiów obejmują:

- geografię bezpieczeństwa narodowego,
- politykę bezpieczeństwa,
- bezpieczeństwo narodowe i międzynarodowe,
- strategię bezpieczeństwa,
- zarządzanie kryzysowe,
- zarządzanie logistyczne w sytuacjach kryzysowych,
- obronę narodową.

Studia są prowadzone w systemie niestacjonarnym i trwają dwa semestry.

Spotkanie z Samorządem Studenckim

30 października 2012 r. rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek oraz prorektor ds. studenckich Aneta Nowakowska-Krystman spotkali się z Samorządem Studentów. Na wstępie rektor wręczył najbardziej zaangażowanym w pracę samorządu studentom dyplomy uznania.

W dalszej części spotkania studenci przedstawili strukturę samorządu oraz proponowane przedsięwzięcia na rok akademicki 2012/2013. Tematem dyskusji były również problemy, z którymi borykają się studenci AON, m.in. warunki socjalne, dostęp do Internetu, czy też stypendia. Przeszło półtoragodzinne spotkanie okazało się jednak zbyt krótkie na rozstrzygnięcie wszystkich zgłaszanych kwestii, dlatego rektor, który – jak powiedział – jest otwarty na inicjatywy studenckie, zgodził się na kolejne rozmowy w najbliższym możliwym terminie.

Ewa Kostka

Fot. Z. Rutkowski

Zagraniczni studenci w Akademii

W semestrze zimowym w Akademii Obrony Narodowej – w ramach programu Erasmus – rozpoczęło studia 17 studentów z zagranicy.

Studenci, którzy przybyli do Akademii, reprezentują uczelnie cywilne oraz wojskowe takich krajów, jak: Bułgaria, Francja, Słowacja, Hiszpania oraz Turcja. Zaaklimatyzować się w naszym kraju oraz Akademii pomogli im pracownicy Biura Rektora oraz studenci AON, podczas zorganizowanego w październiku Orientation Week, którego otwarcia dokonał gen. bryg. Janusz Sobolewski. Przedsięwzięcie to obejmowało m.in.: spotkania z przedstawicielami władz AON, wizytę studyjną w Komendzie Stołecznej Policji, zwiedzanie Muzeum Wojska Polskiego, Muzeum Narodowego, Muzeum Powstania Warszawskiego, Muzeum Łazienki Królewskie, zapoznanie z historią Starego Miasta oraz Krakowskiego Przedmieścia, a także spotkania integracyjne z polskimi studentami.

A oto nasi zagraniczni studenci: z National Military University w Bułgarii – De-

Fot. Z. Rutkowski

sislava Petkova Petkova, Veronika Pencheva Yordanova; z ECE Lyon we Francji – Adeline Geeraert, Fanny Delubac, Paul Crespin; z University of Almeria w Hiszpanii – Lorena Muñoz Invernón, Gracia Fatima Terol Pla; z The Technical University of Kosice na Słowacji – Petra Prívovníková, Lucia Mrušková, Lucia Koňáková, Petronela Marinakova; z Matej Bel University na Słowa-

cji – Branislav Salat, Dominik Dobrota, Diana Matugova; z Erciyes University w Turcji – Server Kilic, Tolga Senturk, Volkan Özkan.

Nasza uczelnia szczególne wrażenie wywarła na studentach z Turcji i Słowacji, którzy wyrazili chęć przedłużenia stypendium na semestr letni.

Ewa Kostka

płk w st. spocz. dr Andrzej Wajda

„Wdzięczna miłości kochanej szklenice!
Czuje cię każdy, i słaby, i zdrowy;
Dla ciebie miłe są ciemne piwnice,
Dla ciebie znośna duszność i ból głowy.
Słodzisz frasunki, uśmierzasz tęsknice,
W tobie pociecha, w tobie zysk gotowy.
Byle cię można znaleźć, byle kupić,
Nie żal skosztować, nie żal się i upić!”

Taką to inwokację i takie wyznanie włożył w usta bohaterów „Monachomachii” Ignacy Krasiński. Snadź pobożni konfratry ochoczo adorowali dzbany i hołdowali Bachusowi. Wierzyli i głosili, że „kto pije, dobrze śpi. Kto dobrze śpi, nie grzeszy. Kto nie grzeszy, jest świętym. Kto jest świętym, pójdzie do nieba. A zatem pijmy!”

Aliści i my, ludzie świeccy, możemy pretendować do świętości, bo od wieków gustujemy w trunkach: tych szlachetnych, z winnych gron tłoczonych, a także w tych ostrzejszych, z różnych fruktów pędzonych i destylowanych. I nie dziwota. Wszak homo sapiens to homo ludens. A najprostsza forma zabawy jest biesiadowanie (byłe pospólne, a nie samotne). A czyż da się ucztować bez winnego nektaru, „rozmownej wody” lub choćby kufelka chmielu? Toteż w jednej ze swych fraszek dziwił się Wespazjan Kochowski: „Bóg czleka z gliny stworzył, piszą historyje./ Jakoż on nie rozmoknie, gdy ustawnie pije?”

Jesteśmy więc istotami biesiadnymi. A skoro tak, to tę sferę naszej aktywności musimy ogarnąć językiem. Napoje rozweselające trzeba wszak nazywać i oceniać. Jako też samą czynność picia i związane z nią rytuały. Także czciele Bachusa bywają różnie określane, ponieważ są tego zróżnicowani: od umiarkowanego birbanta – po przysięgłego moczygębę.

Bywało, że język biesiadny utajniano, maskując prozaiczne popijanie. W latach 70. XX w. wśród wtajemniczonych funkcjonował taki krytojęzyk ludzi trunkowych, oparty na terminologii związanej z czytelnictwem. I tak: knajpa to była „czytelnia”, sklep monopolowy – biblioteka”, spirytyś zwano „klasykiem”, bimber – „tomem z autorską dedykacją”, wybór trunku – „kwe-

rendą biblioteczną”, a czynność picia – „lekturą” lub „studiowaniem”. Dzięki temu można było, nie wzbudzając podejrzeń żony albo szefa, umawiać się przez telefon: – spotkajmy się. Poczynamy. Właśnie dostaliśmy nowy tomik od znajomego góralskiego poety, jeszcze nie rozcięty.

Ale przedmiotem tej „rozprawki” będzie słownictwo jawne, powszechnie używane, współcześnie jednak dosyć zubożone, wykorzenione z barwnej tradycji języka biesiadnego. Dlatego już w latach 30. minionego stulecia Julian Tuwim podjął się misji edukacyjnej i zebrał wyrazy z picciem związane. Poeta uznał, że „wolny naród trzydziestomilionowy, posiadający skromnie licząc, z pięć milionów zawołanych pijaków, powinien mieć jakiś leksykon, jakąś encyklopedię, w której zabłysłyby świętości mowy ojczystej w kieliszku odbite”. Tą ideą natchniony, sporządził „Polski słownik pijacki” skojarzony z „Antologią bachiczną”. Dykjonarz ów (ucieszny, lecz wysoko ceniony przez językoznawców) chce przypomnieć, aby odpryskami z jego zasobów wesprzeć i wzbogacić naszą językową inwencję biesiadną, mnożąc wyrazy o różnym odcieniu znaczeniowym i uczuciowym.

Zwykle mówimy po prostu i bez polotu: „pić, wypić, popić”. A przecież „modlić się do Bachusa” da się na różną modłę. Można – w porządku alfabetycznym: „absorbować, alembikować, buzi dać, ciąć (kielich za kielichem), dudlić, dziabnąć, dźgać, golić, lwana truć, kirzyć, lunąć, palnąć, smolić, trąbić, trzasnąć, wykrochmalić, zażyć”.

„Zażywać” zasię można także różnie. Samotnik pije „do lustra”, smutny – „na desperę”, żądny pokrzepienia – „dla kurażu” lub „dla kokcji”. Towarzyscy piją „na krzyż” i „na waletę”. Przy uroczystych okazjach pijemy „na wiwat” lub „na zdrowie”. Żegnając się, wychylamy „strzeмиennego”. Warto wiedzieć, że Kozacy wznosili jeszcze dwa toasty: „zakurhannyj” i „na pasaszok” (na kosturek pielgrzymki). A gdy wyczerpiemy już wszystkie powody i weny nam zabraknie, możemy, jak rosyjscy, oficerowie w powieści Kuprina „Pojedynek” wypić pod światło księżycy. Przy czym kawalerzyści spełniali toasty w przysiadzie.

Osobny dział „Słownika” zawiera pogwarki i okrzyki pijackie. Jest ich wiele, wybór więc trudny. Odsyłam przeto do dzieła imć pana Tuwima. Sięgnąwszy doń, poznamy także nazwy miar i naczyni związanych z obrzędem biesiadnym. A zasię ich używca, bohater (a często ofiara) alkoholowych potyczek, człek trunkowy, czy to umiarkowany „birbant”, czy też tęgimoczygęba i wydmiukufel, różne nosi imiona, wymieńmy niektóre: „bibosz, bibuła, bibuła (pijaczka), bierbruder, chirus, chlapach, chmielarz, deliryk, dmidzban, dobropij, cyckoń, doligar-

dło, grdyk, haustolyk, kirus, kizior, kropiwas, kufa, kwartopij, mongolista, oźralec (śląskie), popijbrat, rzygulec, spirytysta, szmirus, trąbochłaj, trunkolubiec, wypijacz, zalewajło, żłopak”.

Wszyscy oni razem i każdy z nich z osobna z upodobaniem uprawiają pijatykę. Ta zaś to m.in. „biba, chlaja, kira, koledowanie, libacja, tykawka, ochłaj, popijocha, popojka, walka ze szkłem, wstawa, wypitka”.

Uczestnik zmagani z butelką osiąga rozmaite stopnie upojenia. Może być tylko podochocony, rozweselony i uskrzydłony, albo aż „przytruty” i „zamulony”. Może być tylko „pod dobrą datą”, „mieć w czubie” lub „mieć ciasne buty”, albo być „pijany jak bela” czy „skalodontowany” (legionowe), „mieć kangura”, „naprać się” lub „ożreć” (określenia śląskie), „nawalić się jak stodoła, ochlastać, robaka zalać, spić się jak szewc”. Może być ledwo „trynkniętym” bądź całkiem się „ubzdryngolić, ućmić, ululać, usmolić, wstawić”, wreszcie – „zalać pałę”.

Tego oczywiście nie pochwalam. Przeciwnie – wyklinam słowami biskupa poety: „Bodaj w piekło przepadło obmierzłe pijaństwo! Cóż w nim? Tylko niezdrowie, zwady, grubiaństwo (...) Brzydzi się nim człek prawy jako rzeczą sprosna: Z niego zwady, obmowy nieprzystojne rosną./ Pamięć się przez nie traci, rozum użyćcie./ Zdrowie się nadwęża i ukraca życie”.

I tak doszliśmy do sprawczyń owych zwad tudzież zapaści fizycznych i umysłowych – do wódki. Gama jej nazw jest nader bogata. Zarówno w spieszczenia, jak i w zgrubienia. Otóż gorzałka to m.in.: „likwor, mądrochna, mudrahel, odgrypiacz, pocieszycielka, sapientia, tinctura mordochlapica, ułańskie smarowanie, wszechmogączka, zbawicielka, żytni olejek”. Aliści jest to także: „berbelucha, brandychłysta, ćmaga (lwowskie), dryzdułicha, gołda, hara, jodyna, kopciucha, mykwa, piekielnica, prostucha, sieka, sznaps, szpagateria, śmierdziucha”.

Abyśmy nie bratali się zbyt z „harą” czy „śmierdziuchą”, gustujmy raczej w winie. Wszak „in vinum veritas” – głosili starożytni Rzymianie. Lecz nie tylko prawdę możemy znaleźć na dnie winnego pucharu. Zawierzmy Janowi z Czarnolasu, który woła: „A nam wina przynoście./ Z wina dobra myśl roście”. Zawierzmy Biblii. Nie raz pochwała ona „rozweselanie serca winem”. Toteż w innej fraszce Kochanowskiego czytamy: „Dobra myśli, której nie przywabi./ Choć kto ściany drogo ujedwabi./ Nie gardź moim chłodnikiem chruścianym,/ A bądź ze mną trzeźwym i pijanym”.

XX Zjazd Redaktorów Gazet Akademickich

W dniach 28–31 sierpnia 2012 r. odbył się XX Zjazd Redaktorów Gazet Akademickich, tym razem zorganizowany przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie.

Hasłami przewodnimi spotkania były: prawo prasowe i autorskie, ochrona wizerunku oraz dziennikarstwo prasowe i społeczne – a wszystko to w ramach doskonalenia warsztatu dziennikarskiego redaktorów prasy akademickiej.

W zjeździe wzięło udział 60 przedstawicieli gazet uczelnianych z całej Polski. Redaktorzy dyskutowali m.in. nad etyką w zawodzie dziennikarza, funkcjonowaniem mediów w dobie Internetu, misją prasy akademickiej, a także jej rolą w zmianie postaw i zachowań społecznych. Jak mówił organizator zjazdu, dyrektor sekcji promocji oraz redaktor „Kurieria UEK” Łukasz Salwarowski, *środowisko akademickie jest tym silniejsze, im bardziej jest zintegrowane. Prasa akademicka*

ma funkcje właśnie integrujące, a także utożsamiające i podpowiadające zmiany, prowadzące do rozwoju całej uczelni.

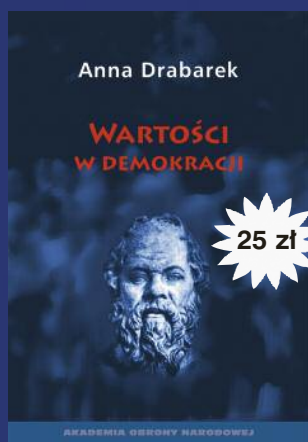
Udział w zjeździe był doskonałą okazją do nawiązania kontaktów z redaktorami gazet akademickich z całej Polski, wymiany doświadczeń zawodowych oraz promowania Akademii Obrony Narodowej. Kolejne spotkanie redaktorów odbędzie się za rok w Katowicach.

Ewa Kostka

Fot. Jerzy Sawicz

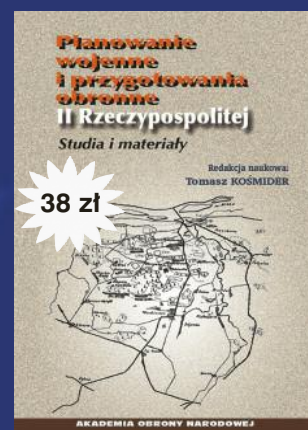
W księgarni AON

Anna Drabarek
Wartości w demokracji

Tomasz Jałowicz
Wojciech Nyszk
(red. nauk.)
Innowacje w zarządzaniu procesami logistycznymi sił zbrojnych

Tomasz Kośmider
(red. nauk.)
Planowanie wojenne i przygotowania obronne II Rzeczypospolitej. Studia i materiały

ZAPRASZAMY NA STUDIA DO AKADEMII OBRONY NARODOWEJ!

Wydział Zarządzania i Dowodzenia

- zarządzanie i dowodzenie (I i II stopień)
- logistyka (I i II stopień)
- obronność (I i II stopień)
- lotnictwo (I stopień)
- ekonomika obronności (I stopień)

Niestacjonarne studia podyplomowe

- logistyka systemów gospodarczych
- zarządzanie bezpieczeństwem informacyjnym
- zarządzanie lotnictwem
- zarządzanie w sztabach wojskowych
- bezpieczeństwo ekonomiczne państwa
- zarządzanie w organizacjach publicznych
- współpraca cywilno-wojskowa
- zarządzanie zasobami ludzkimi
- zarządzanie i dowodzenie w organizacjach wielonarodowych
- zarządzanie i dowodzenie w środowisku zautomatyzowanych systemów teleinformatycznych
- zarządzanie zasobami i procesami informacyjnymi
- polemologia – nauka o wojnie i pokoju
- przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym
- ekologiczne aspekty zarządzania środowiskowego
- komunikacja międzykulturowa w dziedzinie bezpieczeństwa międzynarodowego

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego

- bezpieczeństwo narodowe (I i II stopień)
- europeistyka (I stopień)
- stosunki międzynarodowe (I stopień)
- bezpieczeństwo wewnętrzne (I i II stopień)
- administracja (I stopień)

Niestacjonarne studia podyplomowe

- bezpieczeństwo narodowe
- zarządzanie kryzysowe
- bezpieczeństwo cyberprzestrzeni RP
- międzynarodowe stosunki wojskowe
- edukacja dla bezpieczeństwa
- użycie siły w konfliktach zbrojnych
- przywództwo w społecznościach lokalnych
- media a bezpieczeństwo
- bezpieczeństwo wewnętrzne
- przygotowania obronne państwa i mobilizacja
- strategiczne studia bezpieczeństwa narodowego
- turystyka historyczno-wojskowa
- pozyskiwanie środków z Funduszy Unijnych
- pedagogika bezpieczeństwa i obronności
- zarządzanie ryzykiem

W Akademii Obrony Narodowej prowadzone są również studia III stopnia.